

Pokrovitelj:

Dr. Ante Bauer,

nadbiskup nadbiskupije zagrebačke, pravi član Jugoslavenske
akademije znanosti i umjetnosti i t. d.

I.

UPRAVA, ODBORI, ČLANOVI.

UPRAVA.

Predsjednik:

Dr. GAVRO MANOJLOVIĆ.

Potpredsjednik:

MARTIN PILAR.

Predstojnici razredni:

U historičko-filologičkom razredu: **Dr. TOMISLAV MARETIĆ.** — U filozofičko-juridičkom razredu: **Dr. ĐURO ARNOLD.** — U matematičko-prirodoslovnom razredu: **Dr. DRAGUTIN GORJANOVIĆ.** — U umjetničkom razredu: **MARTIN PILAR.**

Gospodarski tajnik: **Dr. VALE VOUK.**

Književni tajnik: **Dr. ĐURO KÖRBLER.**

Knjižničar: **Dr. STJEPAN IVŠIĆ.** — **Arhivar:** **Dr. STJEPAN IVŠIĆ.** —

Ravnatelj Strossmayerove galerije slikâ: **KLEMENT M. CRNČIĆ.**

Poslovođa pisarne: **JOSIP SVEIČIĆ,** učitelj osnovnih škola, dodijeljen Jugoslavenskoj akademiji.

Podvornik: **DRAGUTIN FÜRST,** stanuje u zgradi akademskoj.

ODBORI.

a) Nadzorni gospodarski:

Dr. STANKO HONDL. Dr. MILIVOJ MAUROVIĆ. Dr. VLADIMIR VARIČAK.

b) Za izdavanje historičkih i historičko-juridičkih
spomenika:

Dr. DANE GRUBER. VJEKOSLAV KLAČ.

Dr. ĐURO KÖRBLER. EMILIJE PL. LASZOWSKI.

Dr. MILIVOJ MAUROVIĆ. VLADIMIR MAŽURANIĆ.

Dr. JOSIP ŠILOVIĆ. Dr. FERDO PL. ŠIŠIĆ.

Osim ovih članova izaslanici su juridičkoga fakulteta kr.
sveučilišta Srbâ, Hrvatâ i Slovenaca u Zagrebu, kad se radi o

izdavañu dalmatinskih statuta:

Dr. ĽUDEVIT PL. ANDRASSY. Dr. MARKO KOSTRENIĆ.

c) Za sabiranje spomenikâ tradicionalne literature:

Dr. ĐURO ARNOLD. Dr. DRAGUTIN BORANIĆ.

Dr. IVAN KASUMOVIĆ. Dr. GAVRO MANOJLOVIĆ.

Dr. TOMISLAV MARETIĆ.

Dr. AUGUST MUSIĆ. Dr. STJEPAN TROPSCH.

d) Za istraživanje hrvatskih ili srpskih narječja:

Dr. DRAGUTIN BORANIĆ. Dr. FRAÑO FANCEV.

Dr. STJEPAN IVŠIĆ. Dr. IVAN KASUMOVIĆ.

Dr. TOMISLAV MARETIĆ.

Dr. MILAN REŠETAR.

e) Za Strossmayerovu galeriju slikâ:

Dr. JOSIP BRUNŠMID. K. M. CRNČIĆ. BELA CSIKOS.

Dr. GAVRO MANOJLOVIĆ. Dr. MILIVOJ MAUROVIĆ. Dr. AUGUST MUSIĆ.

MARTIN PILAR. Dr. STJEPAN ZIMMERMANN.

f) Za „Hrvatski biografijski rječnik“:

Dr. FRAN FANCEV. Dr. STJEPAN IVŠIĆ. Dr. GUSTAV JANEČEK.
Dr. IVAN KASUMOVIĆ. VJEKOSLAV KLAJČ. Dr. ĐURO KÖRBLER.
Dr. GAVRO MANOJLOVIĆ. Dr. TOMISLAV MARETIĆ. Dr. MILIVOJ MAUROVIĆ.
Dr. FERDO PL. ŠIŠIĆ.

g) Za knjižnicu:

PREDSEDNIK I RAZREDNI PREDSTOJNICI.

**h) Odbor za istraživanje zemlje razreda
matematičko-prirodoslovnoga:**

Dr. ARTUR GAVAZZI. Dr. DRAGUTIN GORJANOVIĆ. Dr. JOVAN HADŽI.
Dr. MIROSLAV HIRTZ. Dr. STANKO HONDL. Dr. IVO PEVALEK.
Dr. JOSIP POLJAK. Dr. VALE VOUK.

ČLANOVI.

(Redom izbora).

Počasni članovi:

1. NIKOLA TESLA, elektrotehnik u New-Yorku. 1896., 17. XII.
2. Dr. DON FRANO BULIĆ, umir. gimn. ravnatelj, ravnatelj arheološkoga muzeja u Spletu. 1898., 15. XII.
3. IVAN MEŠTROVIĆ, kipar. 1919., 24. IV.
4. PAVLE JOVANOVIĆ, slikar u Beogradu. 1919., 24. IV.
5. MATEJ HUBAD, glazbenik, ravnatelj „Glazbene Matice“ u Ljubljani. 1919. 24. IV.
6. LUBA BABIĆ ĐALSKI, književnik, veliki župan i. sl. u Gredicama kod Zaboka, 1919., 24. IV.

U razredu historičko-filologičkom:

a) Redovni:

1. Dr. TOMISLAV MARETIĆ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1886., 21. XII.)* 1890., 4. XII. Od 20. V. 1915.—16. V. 1918. predsjednik Akademije. Predstojnik razreda.

*) U zagradi brojevi označuju datume, kad je koji redovni ili izvanredni član postao prije toga članom dopisnikom.

2. Dr. AUGUST MUŠIĆ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1892., 7. XII.) 1896., 17. XII.
3. VJEKOSLAV KLAČ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1893., 12. XII.) 1896., 17. XII.
4. Dr. GAVRO MANOJLOVIĆ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. 1908., 18. III. Predsjednik Akademije.
5. Dr. FERDO PL. ŠIŠIĆ, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1903., 10. XII.) 1910., 11. III.
6. Dr. ĐURO KÖRBLER, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1908., 18. III.) 1915., 20. V. Književni tajnik Akademije.
7. Dr. IVAN KASUMOVIĆ, zem. nadzornik za srednje škole u Zagrebu. (1910., 11. III.) 1915., 20. V.
8. Dr. MILAN VITEZ REŠETAR, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1896., 17. XII.) 1924., 14. VI.

b) Izvanredni :

1. Dr. DANE GRUBER, umir. gimnaz. ravnatelj, sveuč. priv. docenat i naslovni izvanr. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1901., 12. XII.) 1924., 14. VI.
2. Dr. DRAGUTIN BORANIĆ, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1907., 14. III.) 1924., 14. VI.
3. Dr. STJEPAN IVŠIĆ, sveučilišni profesor u Zagrebu. Knjižničar i arhivar Akademije. (1920., 25. V.) 1925. 25. VI.

b) Dopisnici :

1. ČEDOMIL MIJATOVIĆ, umir. srpski kr. poslanik u Londonu. 1873., 24. XI.
2. FEODOR I. USPENSKI, ravnatelj ruskoga arheološkoga instituta u Carigradu. 1890., 4. XII.
3. MARCEL KUŠAR, gimnazijski profesor u Zadru. 1896., 17. XII.
4. Dr. ERNST MUKA, studijski savjetnik, umir. profesor i gimnazijski konrektor u Budišynu (Bautzen) u Saskoj. 1896., 17. XII.

5. Dr. MATIJA MURKO, sveučilišni profesor u Pragu. 1897., 16. XII.
6. Dr. STANISLAV SMOLKA, umir. sveučilišni profesor u Krakovu. 1898., 15. XII.
7. Dr. IVAN ŠIŠMANOV, sveučilišni profesor u Sofiji. 1898., 15. XII.
8. Dr. JOSIP BRUNŠMID, umir. sveučilišni profesor i ravnatelj zem. arheol. muzeja u Zagrebu. 1899., 14. XII.
9. Dr. LUBOMIR MILETIĆ, sveučilišni profesor u Sofiji. 1900., 13. XII.
10. RUDOLF STROHAL, umir. realno-gimnazijski ravnatelj u Zagrebu. 1901., 12. XII.
11. Dr. ĐURO POLÍVKA, sveučilišni profesor u Pragu. 1903., 10. XII.
12. EMILJE PL. LASZOWSKY, savjetnik kr. pokrajinske uprave u Zagrebu. 1907., 14. III.
13. Dr. MILORAD MEDINI, član dalmatinskoga pokrajinskoga odbora u Špletu. 1907., 14. III.
14. Dr. LUDOVIK PASTOR, sveučilišni profesor i ravnatelj Austrijskoga historijskog instituta u Rimu. 1907., 14. III.
15. VLADOJE DUKAT, umir. zemaljski nadzornik za srednje škole u Zagrebu. 1908., 18. III.
16. Dr. STJEPAN TROPSCH, predstojnik odjela za bogoštovlje i nastavu izv. sl., sveučilišni profesor u Zagrebu. 1908., 18. III.
17. Dr. JOVAN RADONIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1910., 11. III.
18. Dr. FRAN ILEŠIĆ, sveučilišni profesor u Zagrebu. 1911., 6. III.
19. Dr. JOSIP VAJS, licejski katehet u Pragu. 1911., 16. III.
20. PETAR ALEKSEJEVIĆ LAVROV, sveučilišni profesor u Petrogradu. 1911., 16. III.
21. PAVLE POPOVIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1921., 25. IV.
22. Dr. TOMO MATIĆ, srednoškolski ravnatelj u Osijeku. 1921., 25. IV.
23. LUBA STOJANOVIĆ, stalni sekretar srpske kr. akademije u Beogradu. 1922., 6. IV.
24. Dr. ALEKSANDAR BELIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1922., 6. IV.

25. ANTOINE MEILLET, profesor u „Collège de France“ u Parizu. 1924., 14. VI.
26. ÉMILE HAUMANT, sveučilišni profesor u Parizu. 1924. 14. VI.
27. Dr. FRANJO FANCEV, ravnatelj sveuč. knjižnice u Zagrebu. 1925. 25. VI.
28. Dr. LUBOR NIEDERLE, sveučilišni profesor u Brnu. 1925. 25. VI.

U razredu filozofičko-juridičkom:

a) Redovni:

1. Dr. ANTUN BAUER, nadbiskup u Zagrebu. (1896., 17. XII.) 1899., 14. XII. Pokrovitelj Akademije.
2. Dr. ĐURO ARNOLD, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1899., 14. XII.) 1899., 14. XII. Predstojnik razreda.
3. VLADIMIR MAŽURANIĆ, umir. predsjednik kr. banskoga stola u Zagrebu, 1910., 11. III. Od 16. V. 1918. do 25. IV. 1921. predsjednik Akademije.
4. Dr. MILIVOJ MAUROVIĆ, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1911., 16. III.) 1915., 20. V.
5. Dr. MARKO KOSTRENIĆ, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1920., 25. V.) 1921., 25. IV.
6. Dr. STJEPAN ZIMMERMANN, sveučilišni profesor u Zagrebu. 1921., 25. IV.
7. Dr. ALBERT BAZALA, povjerenik za prosvjetu i vjere i. sl., umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1910., 11. III.) 1922., 6. IV.

b) Dopisnici:

1. Dr. KAREL KADLEC, sveučilišni profesor u Pragu. 1909., 18. III.
2. Dr. JOSIP ŠILOVIĆ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. 1911., 16. III.
3. Dr. STJEPAN MATIČEVIĆ sveučilišni profesor u Zagrebu. 1924. 14. V.
4. Dr. OSVALD MARIJAN BALZER, sveučilišni profesor u Lavovu. 1925. 25. VI.
5. Dr. LADISLAV POLIĆ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. 1925. 25. VI.

U razredu matematičko-prirodoslovnom:*a) Redovni:*

1. Dr. GUSTAV JANEČEK, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1882., 5. XII.) 1887., 7. XII. Od 25. IV. 1921. do 14. VI. 1924. predsjednik Akademije.
2. Dr. MIŠO KIŠPATIĆ, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1883., 21. XI.) 1887., 7. XII.
3. Dr. ANDRIJA MOHOROVIĆIĆ, umir. realno-gimnazijski profesor, sveuč. privatni docenat i naslovni izv. sveučilišni profesor u Zagrebu. (1893., 12. XII.) 1898., 15. XII.
4. Dr. VLADIMIR VARIČAK, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1903., 10. XII.) 1904., 10. XII.
5. Dr. DRAGUTIN GORJANOVIĆ-KRAMBERGER, umir. sveučilišni profesor i ravnatelj geologijskoga muzeja u Zagrebu. (1891., 22. XII.) 1909., 18. III. Predstojnik razreda.
6. Dr. ARTUR GAVAZZI, sveučilišni profesor u Ljubljani. (1911., 16. III.) 1917., 5. V.
7. Dr. STANKO HONDL, sveučilišni profesor u Zagrebu. (1908., 18. III.) 1923., 19. VI.
8. Dr. VALE VOUK sveučilišni profesor u Zagrebu (1920., 24. V.) 1924., 14. VI. Gospodarski tajnik Akademije.

b) Dopisnici:

1. Dr. FRANJO VEJDOVSKÝ, sveučilišni profesor u Pragu. 1885., 16. XII.
2. JOVAN ŽUJOVIĆ, srp. ministar narodne prosvjete izv. sl. i sveučilišni profesor u Beogradu. 1886., 16. XII.
3. Dr. C. LE PAIGE, sveučilišni profesor u Liègeu. 1891., 7. XII.
4. SIMA LOZANIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1894., 12. XII.
5. Dr. DAVID SEGEN, umir. izvanr. sveučilišni profesor u Zagrebu. 1894., 12. XII.
6. Dr. MIHAJLO PETROVIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1897., 16. XII.
7. Dr. JOVAN CVIJIC, sveučilišni profesor i predsjednik Srpske kr. akademije u Beogradu. 1903., 10. XII.

8. FERDINAND SEIDL, umir. realni profesor u Novom Mestu 1903., 10. XII.
9. Dr. BOGDAN GAVRILOVIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1905., 14. XII.
10. PETAR S. PAYLOVIĆ, gimnazijski profesor i čuvar prirodopisnoga muzeju u Beogradu. 1905., 14. XII.
11. Dr. MILORAD JOVIČIĆ, umir. profesor vojne akademije u Beogradu. 1905., 14. XII.
12. Dr. LUJO ADAMOVIĆ, priv. sveučilišni docenat u Beču. 1907., 14. III.
13. Dr. STJEPAN BOHNIČEK, sveučilišni profesor u Zagrebu. 1907., 14. III.
14. Dr. JAN SOBOTKA, sveučilišni profesor u Pragu. 1919., 26. IV.
15. Dr. JAN DE VRIES, sveučilišni profesor u Utrechtu u Nizozemskoj. 1920., 25. V.
16. Dr. MILUTIN MILANKOVIĆ, sveučilišni profesor u Beogradu. 1920., 25. V.
17. Dr. JOVAN HADŽI, sveučilišni profesor u Ljubljani. 1920., 25. V.
18. Dr. JOSIP PLEMEJ, sveučilišni profesor u Ljubljani. 1923., 19. VI.
19. CONTE HENRI NAPOLÉON BÉGOUEN sveučilišni profesor u Toulouse. 1925. 25. VI.

U razredu umjetničkom :

a) Redovni :

1. BELA CSIKOS PL. SESSIA, profesor u akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. 1919., 24. IV.
2. KLEMENT M. CRNČIĆ, profesor u akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. 1919., 24. IV. Ravnatelj galerije slika.
3. Dr. DRAGUTIN DOMJANIĆ, kr. sudbeni vijećnik I. razreda u Zagrebu. 1919., 24. IV.
4. MARTIN PILAR, umir. profesor u tehničkoj visokoj školi u Zagrebu. 1919., 24. IV. Predstojnik razreda.
5. FRANJO DUGAN, ravnatelj kr. zemaškoga glazbenog zavoda u Zagrebu. (1919., 24. IV.) 1921., 25. IV.
6. ĆIRIL IVEKOVIĆ, profesor u tehničkoj visokoj školi u Zagrebu. 1922., 6. IV.

7. RUDOLF VALDEC, profesor u akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. (1919., 24. IV.) 1924., 14. VI.
8. ROBERT FRANGEŠ, profesor u akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. (1919., 24. IV.) 1924., 14. VI.

b) Dopisnici :

1. FERDO KOVAČEVIĆ, profesor u akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. 1919., 24. IV.
2. VLADIMIR NAZOR, profesor u kr. muškoj učiteljskoj školi u Zagrebu. 1919., 24. IV.
3. OTON IVEKOVIĆ, profesor u akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. 1919., 24. IV.
4. VJEKOSLAV ROSENBERG-RUŽIĆ, ravnatelj hrv. konservatorija u Zagrebu i. sl. 1919., 24. IV.
5. MIRKO RAČKI, akademički slikar u Zagrebu. 1921., 25. IV.
6. JANKO BARLÉ, kanonik u Zagrebu. 1922., 6. IV.
7. Dr. BOŽIDAR ŠIROLA, srednoškolski profesor u Zagrebu, 1922., 6. IV.

POKOJNICI.

Pokrovitelj:

Dr. Josip Jurač Strossmayer, biskup bosanski i srijemski itd.; pokrovitelj Akademije od god. 1867.—1905.; † 8. aprila 1905. u Dakovu.

Predsjednici:

1. *Dr. Fraňo Rački*, kanonik prvostolne crkve zagrebačke i opat; pravi član 12. III. (9. V.) 1866.; predstojnik histor.-filol. razreda 25. VII. 1866.; predsjednik Akademije 26. VII. 1866.—1886.; † 13. II. 1894. u Zagrebu.
2. *Dr. Pavao Muhić*, predstojnik odjela za bogoštovlje i nastavu izv. sl.; predstojnik filozof.-jurid. razreda 13. XI. 1867.; predsjednik Akademije 5. XII. 1887.—1890.; † 17. X. 1897. u Zagrebu.
3. *Josip Torbar*, umir. ravnatelj realke; pravi član 12. III. 1866.; predsjednik Akademije 17. XII. 1890.—1900.; † 26. XII. 1900. u Zagrebu.
4. *Dr. Tade Smičiklas*, umir. sveučilišni profesor; pravi član 21. XI. 1883.; predsjednik Akademije 15. XII. 1900.—1914.; † 8. VI. 1914.

Počasni članovi:

1. *Dr. August Schleicher*, sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 6. VII. 1868. u Jeni.
2. *Dr. Jan Emanuel Purkinč*, sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 28. VII. 1869. u Pragu.

3. *Karlo Jaromir Erben*, arhivar, 21. X. 1870.; † 21. XI. 1870. u Pragu.
4. *Mihajlo Petrović Pogodin*, c. ruski drž. savjetnik i sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 20. XII. 1875. u Moskvi.
5. *Dr. Fraňo Palacký*, historiograf krajevine Češke, 25. VII. 1867.; † 26. V. 1876. u Pragu.
6. *Jovan Gavrilović*, bivši regenat kneževine Srbije, 25. VII. 1867.; † 10. VIII. 1877. u Beogradu.
7. *Roberto Visiani*, senator krajevine Italije i sveučilišni profesor, 20. XI. 1876.; † 4. V. 1878. u Padovi.
8. *Ismael Ivanović Sreznjevski*, sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 20. II. 1880. u Petrogradu.
9. *Dr. Ami Boué*, geolog, 24. X. 1870.; † 22. XI. 1881. u Beču.
10. *Aleksandar Vaclav Maciejowski*, sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 10. II. 1883. u Varšavi.
11. *Ivan Kukuļević Sakeinski*, umir. veliki župan, (pravi član 9. V. 1866.); 21. XI. 1886.; † 1. VIII. 1889. u Puhakovcu.
12. *Dr. Franjo Miklošić*, umir. sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 7. III. 1891. u Beču.
13. *Stjepan Schulzer Muggenburski*, c. kr. umir. satnik, (član dop. 5. II. 1882.); 16. XII. 1885.; † 5. II. 1892. u Vinkovcima.
14. *Jakub Karlović Grot*, c. ruski tajni savjetnik i potpredsjednik carske akademije naukâ, 21. XI. 1879.; † 5. VI. 1893. u Petrogradu.
15. *Dr. Dionizije Stur*, ravnatelj c. kr. geologičkoga zavoda, (član dop. 25. VII. 1867.); 16. XII. 1885.; † 9. X. 1893. u Beču.
16. *Ivan K. Rossi*, commendatore, predstojnik vatikanskih muzeja, 4. XII. 1890.; † 10. IX. 1894. u Rimu.
17. *Aristo Aristović Kunik*, c. ruski tajni savjetnik i akademik, 24. X. 1870.; † 30. I. 1899. u Petrogradu.
18. *Fra Grga Martić*, „lector iubilatus“ bosanskih oo. Frañevaca, 11. XII. 1902.; † 30. VIII. 1905. u Kreševu.
19. *Dmitrije Ivanović Mendelejev*, c. ruski pravi državni savjetnik, umir. sveučilišni profesor, 5. XII. 1882.; † 2. II. 1907. u Petrogradu.
20. *Ivan vitez Trnski*, umir. c. i kr. pukovnik i kr. veliki župan, 14. XII. 1899.; † 30. VI. 1910. u Zagrebu.
21. *Dr. Antonin Frič*, umir. profesor češkoga sveučilišta u Pragu, 12. XII. 1893.; † 15. XI. 1913. u Pragu.
22. *Dr. Fraňo Iveković*, kanonik prvostolne crkve zagrebačke, 12. XII. 1901.; † 2. III. 1914. u Zagrebu.
23. *Ivan pl. Zajc*, umir. ravnatelj hrv. zem. glazbenoga zavoda i opere kr. hrv. zem. kazališta, 18. IV. 1912.; † 16. XII. 1914. u Zagrebu.

24. *Dr. Nikola pl. Tomašić*, c. i kr. pravi tajni savjetnik, ban krajevinâ Hrvatske, Slavonije i Dalmacije izv. sl., 13. V. 1916.; † 29. V. 1916. u Trešćerovcu.
25. *Celestin Medović*, slikar, 24. IV. 1919.; † 27. I. 1920. u Sarajevu.
26. *Vlaho Bukovac*, slikar, profesor u slikarskoj akademiji u Pragu, 24. IV. 1919.; † 24. IV. 1922. u Pragu.
27. *Josip Štritar*, književnik u Ljubljani; 24. IV. 1919.; † 15. XI. 1923. u Rogatačkoj Slatini.
28. *Aleksa Šantić*, književnik u Mostaru; 24. IV. 1919.; † 2. II. 1924. u Mostaru.

U razredu historičko-filologičkom:

a) Pravi članovi:

1. *Ivan Berčić*, gimnaz. profesor, 25. VII. 1867.; † 24. V. 1870. u Zadru.
2. *Fran Kurelac*, književnik, 25. VII. 1867.; † 18. VI. 1874. u Zagrebu.
3. *Matija Mesić*, sveučilišni profesor, 1. I. 1867.; † 5. XII. 1878. u Zagrebu.
4. *Dr. Đuro Daničić*, profesor Velike škole u Beogradu, 1. I. 1867.; † 15. XI. 1882. u Zagrebu.
5. *Dr. Lavoslav Geitler*, sveučilišni profesor u Zagrebu, 23. XI. 1874.; † 2. VI. 1885. u Beču.
6. *Dr. Franjo Rački*, kanonik prvostolne crkve zagrebačke i opat; pravi član 12. III. (9. V.) 1866.; predstojnik histor.-filol. razreda 25. VII. 1866.; predsjednik Akademije 26. VII. 1866. do 1886.; † 13. II. 1894. u Zagrebu.
7. *Šime Lubić*, umir. ravnatelj arheolog. muzeja u Zagrebu, 29. XI. 1867.; † 19. X. 1896. u Starom Gradu na Hvaru.
8. *Matija Valjavec*, umir. gimnazijski profesor, 20. XI. 1876.; † 15. III. 1897. u Zagrebu.
9. *Dr. Petar Matković*, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu, 25. VII. 1867.; † 26. III. 1898. u Beču.
10. *Dr. Fraňo Maixner*, kr. zem. nadzornik za srednje škole, 5. XII. 1882.; † 2. III. 1903. u Zagrebu.
11. *Dr. Milivoj Šrepić*, sveučilišni profesor, 4. XII. 1890.; † 23. II. 1905. u Zagrebu.
12. *Ivan Tkalčić*, nadarbenik prvostolne crkve zagrebačke, 22. XI. 1875.; † 11. V. 1905. u Zagrebu.
13. *Natko Nodilo*, umir. sveučilišni profesor; 21. XI. 1883.; † 21. V. 1912. u Zagrebu.
14. *Armin Pavić*, predstojnik odjela za bogoštovlje i nastavu kr. hrv.-slav.-dalm. zem. vlade izv. sl., 23. XI. 1874.; † 11. II. 1914. u Zagrebu.
15. *Dr. Tade Smičiklas*, umir. sveučilišni profesor; pravi član 21. XI. 1883.; predsjednik Akademije 15. XII. 1900.—1914.; † 8. VI. 1914. u Zagrebu.
16. *Pero Budmani*, umir. gimnazijski profesor, 12. III. 1886.; † 27. XII. 1914. u Castel-Ferrettiju.

17. *Dr. Vatroslav Jagić*, umir. sveuč. profesor; 12. III. 1866.; † 5. VIII. 1923. u Beču; sahranjen 12. VIII. 1923. u Varaždinu.

b) Članovi dopisnici:

1. *Vinko Pacel*, tajnik kr. hrv.-slav.-dalm. zemałske vlade, 25. VII. 1867.; † 1870. u Karlovcu.
2. *Ivan Erazmo Vocel*, sveučilišni profesor, 24. X. 1880.; † 17. IX. 1871. u Pragu.
3. *Aleksandar F. Gilferding*, drž. podtajnik c. ruskoga ministarstva, 25. VII. 1867.; † 2. VII. 1872. u Petrogradu.
4. *Kapiton Nevostrujev*, profesor duhovne akademije, 24. X. 1870.; † 1873. u Moskvi.
5. *Dr. Janko Šafařik*, član srp. državnoga savjeta, 25. VII. 1867.; † 20. VII. 1876. u Beogradu.
6. *August Bielowski*, polski historiograf, 25. VII. 1867.; † 10. XI. 1876. u Lavovu.
7. *Sergije Mihajlović Solonjev*, c. ruski tajni savjetnik, sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 16. X. 1879. u Moskvi.
8. *A. A. Kotljarevski*, sveučilišni profesor, 24. X. 1870.; † 11. X. 1881. u Kijevu.
9. *Nikola Ivanić Kostomarov*, član arheografske komisije, 24. X. 1870.; † 19. IV. 1885. u Petrogradu.
10. *Aleksandar Vasiļević Gorski*, rektor duhovne akademije, 24. X. 1870.; † 23. X. 1885. u Moskvi.
11. *Petar Aleksejević Lavrovski*, c. ruski ministar prosvjete, 24. X. 1870.; † 19. II. 1886. u Petrogradu.
12. *Josip Jireček*, c. kr. austrijski ministar za bogoštovlje i nastavu izv. sl., predsjednik Češkoga učenoga društva u Pragu, 25. VII. 1867.; † 25. XI. 1888.
13. *Radoslav Lopašić*, umir. tajnik kr. hrv.-slav.-dalm. zem. vlade, 21. XI. 1883.; † 25. IV. 1893. u Zagrebu.
14. *Dr. Ivan Broz*, gimnazijski profesor, 7. XII. 1892.; † 25. XII. 1893. u Zagrebu.
15. *A. Pavinski*, sveučilišni profesor, 4. XII. 1890.; † 26. VIII. 1896. u Varšavi.
16. *Dr. Ivan Črnić*, natpop. sv. Jeronima u Rimu, 5. XII. 1882.; † 7. I. 1897. u Rimu.
17. *O. Euzebije Fermendžin*, analist reda oo. Frañevaca, 4. XII. 1890.; † 25. VI. 1897. u Našicama.
18. *Nikifor Dučić*, arhimandrit, 4. XII. 1890.; † 6. III. 1900. u Beogradu.
19. *Dr. Ernst Dümmler*, umir. sveučilišni profesor u Berlinu, 25. VII. 1867.; † 11. IX. 1902. u Friedrichsrodi.

20. *Pera P. Đorđević*, srp. državni savjetnik i senator, 25. VII. 1867.; † 18. XI. 1902. u Beogradu.
21. *Jan Karłowicz*, bivši urednik „Wisła“, 15. XII. 1898.; † 14. VI. 1903. u Varšavi.
22. *Martin Hattala*, umir. sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 11. XII. 1903. u Pragu.
23. *Dr. Václav V. vitez Tomek*, umir. sveučilišni profesor, 25. VII. 1867.; † 12. VI. 1905. u Pragu.
24. *Dr. Gregur Krek*, umir. sveučilišni profesor, 3. XII. 1888.; † 2. VIII. 1905. u Grazu.
25. *Ilarion Ruvarac*, arhimandrit, 3. XII. 1888.; † 21. VIII. 1905. u Grgetegu.
26. *Marin Drinov*, sveučilišni profesor, 21. XI. 1879.; † 14. III. 1906. u Harkovu.
27. *Aleksandar N. Veselovski*, sveučilišni profesor, 12. XII. 1893.; † 23. X. 1906. u Petrogradu.
28. *Luka Zore*, upravitelj gimnazijski, 5. XII. 1882.; † 9. XII. 1906. na Cetinju.
29. *Milan Đ. Miličević*, umir. srpski državni savjetnik, 21. XI. 1873.; † 17. XI. 1908. u Beogradu.
30. *Dr. August Leskien*, sveučilišni profesor u Leipzigu, 21. XII. 1883.; † 20. IX. 1916. u Leipzigu.
31. *Dr. Konstantin Jireček*, c. k. dvorski savjetnik, sveučilišni profesor u Beču. 27. XI. 1889.; † 10. I. 1918. u Beču.
32. *Ľubomír Kovačević*, srp. ministar prosvjete izv. sl., tajnik Srpske kralj. akademije u Beogradu, 1911. 16. III.; † 2. XII. 1918. u Vrnjačkoj Baći.
33. *Timofej D. Florinski*, sveučilišni profesor u Kijevu, 1890. 4. XII.; † od ubilačke ruke 15. (2.) V. 1919.
34. *Aleksej Aleksandrovič Šahmatov*, pravi državni savjetnik u Petrogradu, 1911. 16. III.; † oko 15. VIII. 1920.
35. *Dr. Oskar Asboth*, sveučilišni profesor u Budimpešti. 1907. 14. III.; † 1920.
36. *Dr. Karlo pl. Horvat*, sveučilišni profesor u Zagrebu, 1911. 16. III.; † 24. IX. 1920. u Zagrebu.
37. *Dr. Tihomir Ostojić*, sveučilišni profesor u Skoplju. 1920. 25. V.; † 18. X. 1922. u Beču.
38. *Ivan Milčetić*, umir. gimnazijski profesor u Varaždinu. 1893. 12. XII.; † 26. X. 1921. u Varaždinu.
39. *Dr. Luka Jelić*, umir. profesor bogoslovije u Zadru. 1902. 11. XII.; † 3. II. 1922. u Kaštelu Starom.
40. *Dr. Louis Leger*, profesor u „Collège de France“ u Parizu. 1870. 21. XI.; † 30. IV. 1923. u Parizu.

41. *Makso Pleteršnik*, umir. gimn. profesor u Ljubljani, 1899. 14. X.; † 13. X. 1923. u Pišecima kod Brežaca.
42. *Dr. Vilmos Fráknoi*, potpredsjednik Mađarske akademije znanosti i upravitelj Mađarskoga historijskog instituta u Rimu, 1907. 14. III.; † 1923. u Pešti.
43. *Dr. Fraňo Kos*, umirovljeni profesor ženske učiteljske škole u Ljubljani, 1911. 16. III.; † 14. III. 1924. u Ljubljani.
44. *Josip Gelcich*, umirovljeni profesor pomorske akademije u Trstu, 1893. 12. XII.; † 4. II. 1925. u Trstu.
45. *Dr. Václav Vondrak*, sveučilišni profesor u Pragu, 1925. 25. VI.; † 13. VIII. 1925. u Pragu.

U razredu filozofičko-juridičkom:

a) Pravi članovi:

1. *Dr. Božidar Petranović*, c. kr. dvorski savjetnik i prisjednik prizivnoga suda u Zadru, 25. VII. 1867.; † 12. IX. 1874. u Mlecima.
2. *Dr. Jovan Subotić*, odvjetnik, 12. III. 1866.; † 28. I. 1886. u Zemunu.
3. *Janko Jurković*, odsječni savjetnik kr. hrv.-slav.-dalm. zemaške vlade, 25. VII. 1867.; † 20. III. 1889. u Zagrebu.
4. *Adolfo Veber*, kanonik prvostolne crkve zagrebačke, 12. III. 1866.; † 6. VIII. 1889. u Zagrebu.
5. *Dr. Mirko Šuhaj*, vijećnik kr. stola sedmorice, 4. XII. 1866.; † 30. XI. 1889. u Budimpešti.
6. *Dr. Blaž Lorković*, sveučilišni profesor, 4. XII. 1890.; † 17. II. 1892. u Zagrebu.
7. *Mirko Bogović*, umir. kr. ministarski savjetnik, 12. III. 1866.; † 4. V. 1893. u Zagrebu.
8. *Dr. Pavao Muhic*, predstojnik odjela za bogoštovlje i nastavu kr. hrv.-slav.-dalm. zem. vlade izv. sl.; predstojnik filozof.-jurid. razreda, 13. XI. 1867., predsjednik Akademije 5. XII. 1887.—1890.; † 17. X. 1897. u Zagrebu.
9. *Dr. Kosta Vojnović*, umir. sveučilišni profesor u Zagrebu, 4. XII. 1890.; † 20. V. 1903. u Dubrovniku.
10. *Dr. Valtazar Bogišić*, crnogorski ministar izv. sl., 25. VII. 1867.; † 24. IV. 1908. na Rijeci.
11. *Dr. Fran Vrbanić*, sveuč. profesor, 21. XI. 1886.; † 26. VIII. 1909. u Zagrebu.
12. *Dr. Jaromir Hanel*, c. kr. dvorski savjetnik i sveučilišni profesor u Pragu, 21. XI. 1874.; † 20. IX. 1910. u Znojmu.
13. *Milovan Zoričić*, ravnatelj kr. statističkoga ureda, (22. XII. 1891.) 12. XII. 1893.; † 30. X. 1912. u Zagrebu.
14. *Dr. Fraňo pl. Marković*, sveučilišni profesor, (24. XI. 1873.) 20. XI. 1876.; † 15. IX. 1914. u Zagrebu.

15. *Dr. Ivan Strohal*, vijećnik kralj. banskoga stola i sveučilišni priv. docenat 1912. 18. IV.; † 8. XII. 1917. u Zagrebu.
16. *Dr. Milan Kreser*, zamjenik direktora državne statistike u Beogradu; 1918. 16. V.; † 18. I. 1924.

b) Članovi dopisnici:

1. *Miloš Popović*, pisac, 25. VII. 1867.; † 8. VIII. 1879. u Beogradu.
2. *Medo knez Pucić*, vlastelin, 25. VII. 1867.; † 1. VII. 1882. u Dubrovniku.
3. *Dr. Romualdo Hube*, c. ruski pravi tajni savjetnik i senator, 22. XI. 1875.; † 10. V. 1890. u Varšavi.
4. *Dr. Gustav Wenzel*, umir. sveučilišni profesor i član velikaške kuće ugarske 25. VII. 1867.; † 24. XI. 1891. u Budimpešti.
5. *Vaclav Brandl*, zem. arhivar, 24. X. 1870.; † 5. XII. 1901. u Brnu.
6. *Matija Ban*, umir. činovnik u srp. ministarstvu spoilašnih djela, 25. VII. 1867.; † 14. III. 1903. u Beogradu.
7. *Luka Zima*, umir. gimnazijski profesor, 5. XII. 1882.; † 16. III. 1906. u Varaždinu.
8. *Dr. Marijan Derenčin*, odjelni predstojnik kr. hrv.-slav. dalm. zem. vlade izv. sl. i odvjetnik, 27. XI. 1889.; † 8. II. 1908. u Zagrebu.
9. *Dr. Hermenegild vit. Jireček*, odsječni predstojnik c. kr. austrijskoga ministarstva izv. sl., 27. VII. 1867.; † 30. XII. 1909. u Vysokome Mytu.
10. *Dr. Alfred Jensen*, član Nobelova instituta Švedske akademije nauka u Stockholmu, 18. III. 1908.; † 16. IX. 1920. u Beču.

U razredu matematičko-prirodoslovnom:

a) Pravi članovi:

1. *Živko Vukasović*, zemaljski školski nadzornik kod c. kr. glavnog vojnoga zapovjedništva kao vlade za hrvatsko-slavonsku vojnu krajinu, 9. V. 1866.; † 10. VIII. 1874. u Zagrebu.
2. *Dr. Janez Bleiweiss*, predsjednik Matice Slovenske, 9. V. 1866.; † 22. XI. 1881. u Ljubljani.
3. *Dr. Josip Schlosser-Klekovski*, odsječni savjetnik kr. hrv.-slav. dalm. zem. vlade, 9. V. 1866.; † 28. IV. 1882. u Zagrebu.
4. *Đudevit Vukotinović*, umir. veliki župan, (4. XII. 1866.) 1. I. 1867.; † 17. III. 1893. u Zagrebu.
5. *Dr. Đuro Pilar*, sveučilišni profesor, (24. XI. 1873.), 22. XI. 1875.; † 19. V. 1893. u Zagrebu.
6. *Dr. Bogoslav Šulek*, kniževnik, 9. V. 1866.; † 30. XI. 1895. u Zagrebu.
7. *Josip Torbar*, umir. ravnatelj realke, pravi član 12. III. 1866.; predsjednik Akademije 17. XII. 1890.—1900.; † 26. VII. 1900. u Zagrebu.

8. *Spiro Brusina*, umir. svenuč. profesor (24. IX. 1870.), 28. XI. 1874.; † 21. V. 1908. u Zagrebu.
9. *Dr. Karlo Zahradnik*, c. kr. dvorski savjetnik, profesor češke politehnike u Brnu, (21. XI. 1879.), 5. XII. 1882.; † 23. IV. 1916. u Brnu.
10. *Dr. Vinko Dcořak*, umir. svenuč. profesor (31. XI. 1883.), 7. XII. 1887.; † 7. V. 1922. u Zagrebu.
11. *Dr. Juraj Majeen*, sveučilišni profesor u Zagrebu (10. XII. 1903.), 18. III. 1909.; † 1. II. 1924. u Zagrebu.

b) Članovi dopisnici:

1. *Fraño Erjavec*, profesor realke, 22. XI. 1875.; † 13. I. 1887. u Gorici.
2. *Dr. J. Pančić*, profesor velike škole u Beogradu, 22. VII. 1867.; † 7. III. 1888. u Beogradu.
3. *Dr. Emil Weyr*, sveučilišni profesor, 16. XII. 1885.; † 4. XII. 1893. u Beču.
4. *Dr. Bogoslav pl. Jirus*, sveučilišni profesor, 21. XI. 1883.; † 16. XI. 1901. u Pragu.
5. *Dr. Fraño Studnička*, c. kr. dvorski savjetnik, sveučilišni profesor, 21. XI. 1883.; † 21. II. 1903. u Pragu.
6. *Dr. Eduard Weyr*, c. kr. dvorski savjetnik, profesor češke politehnike, 4. XII. 1890.; † 23. VII. 1903. u Pragu.
7. *Dr. Šimun Šubić*, umir. sveučilišni profesor, 5. VII. 1867.; † 27. VII. 1903. u Štajerskom Gracu.
8. *Dimitrije Nešić*, umir. srp. državni savjetnik, 4., XII. 1890.; † 9. V. 1904. u Beogradu.
9. *Martin Sekulić*, umir. profesor realke, 24. XI. 1873.; † 14. IV. 1905. u Zagrebu.
10. *Nikolaj Aleksandrović Menšutkin*, sveučilišni profesor, 16. XII. 1885.; † 5. II. 1907. u Petrogradu.
11. *Đuro Zlatarski*, sveučilišni profesor, 4. XII. 1890.; † 21. XI. 1909. u Sofiji.

II.

IZVODI

iz

razrednih, skupnih i odborskih sjednica

u godini 1924. i 1925. do glavne skupštine, 25. junija 1925.

1924.

Razred historičko-filologički.

Dne 13. januara 1924.

Po novim pravilima (član 13.) bira se razrednim predstojnikom za trogodište 1924.—6. redovni pravi član dr. Tomislav Maretić.

Predlažu se za nove članove razreda:

1. za redovnoga pravoga člana dugogodišnji član dopisnik dr. Milan vitez Rešetar, koji kao univerzitetski profesor stalno sad boravi u Zagrebu.

2. za izvanredne prave članove razreda:

a) dr. Dane Gruber, dugogodišnji član dopisnik;

b) dr. Dragan Boranić, dosadašnji član dopisnik i urednik „Zbornika za narodni život i običaje južnih Slavena“.

3. za članove dopisnike:

a) Antoine Meillet, profesor u „Collège de France“ u Parizu.

b) Emile Haumant, univerzitetski profesor u Parizu.

Prijedlog za dra. Rešetara i A. Meilleta napisat će dr. Tomislav Maretić, za dra. Boranića dr. August Musić, za dra. Grubera dr. Vjekoslav Klaić, za E. Haumanta dr. Gavro Manojlović.

Razred zaključuje predložiti skupnoj sjednici, da za svečanu sjednicu odobri čitanje radne „Stefan Mitrov Lubiša i njegova okolina“, što ju je napisao redovni pravi član dr. Đuro Körbler, a štampat će se u „Radu“.

Dne 24. februara 1924.

Prihvaća se za „Letopis“ govor, što ga je na grobu pokojnoga Vatroslava Jagića izrekao član dopisnik dr. Matija Murko.

Čitaju se prijedlozi o članovima, koje je razred u sjednici od 13. januara 1924. zaključio predložiti skupnoj sjednici i glavnoj skupštini, da budu izabrani.

Za spomen-knigu, što je sprema odbor za proslavu stogodišnice Daničićeva rođenja, spremni su da izrade ili pripreme za štampaње:

a) dr. T. Maretić govor „Daničić i Jugoslavenska akademija“;

b) dr. M. Rešetar članak o Daničićevim promjenama u izdanjima „Novoga Zavjeta“, koja su izašla nakon smrti Vuka Karađića;

c) dr. D. Boranić dva članka, prvi o Daničićevoj sintaksi, drugi o Daničićevoj gramatičkoj terminologiji;

d) dr. Stjepan Ivšić jezične spise Daničićeve i prepisku Daničićevu, ako mu se pribavi sva prepiska, koja se nalazi izvan Zagreba.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Tomislava Maretića prihvaća se za „Rad“ radnja dra. Đura Škarića: Deiktička čestica *zi* i *si* u slavenskim jezicima.

Dne 18. maja 1924.

Osim redovnih izdanja razreda predlaže se skupnoj i proračunskoj sjednici, da se u ime razreda za 1923. godinu izda svakako drugi dio XXV. knjige „Zbornika za narodni život i običaje južnih Slavena“ i, ako bude sredstava za to, deseta knjiga „Građe za povijest književnosti hrvatske“.

Po prijedlogu razrednoga predstojnika dra. Tomislava Maretića prihvaća se za štampaње u „Radu“ radnja člana dopisnika Vladoja Dukata: Rječnik Fausta Vrančića.

Razred zaključuje zamoliti dra. Frana Fanceva, ravnateља kr. univerzitetske biblioteke u Zagrebu i privatnoga docenta, koji je bio dak pokojnoga dra. Vatroslava Jagića, da napiše iscrpljivu biografiju Jagićevu za izdanja akademije.

Zaključuje se predložiti skupnoj sjednici, da ponovno odredi, kako se rukopisi arhiva i rjeđe knjige iz biblioteke ne smiju nikomu posuđivati, da se nima služi izvan prostorijā akademije.

Dne 18. jultja 1924.

Po prijedlogu izvanrednoga pravog člana dra. Dragutina Boranića prihvaća se u načelu radnja dra. Miroslava Hirtza: „Rječnik herpetologije“, no štampat će se to djelo tek onda, kad to dopuste finansijske prilike akademije.

Dopušta se na molbu člana dopisnika Emilija Laszovskoga, da gospođa A. Kasović-Cvijićka ogleda Kuhačev materijal za Muzički biografski rječnik.

Razredni predstojnik dr. Tomislav Maretić kao urednik Rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika traži neke olakšice i pomoć, kako bi rečeni rječnik bržije izlazio, a razred ih prihvaća i predložit će skupnoj sjednici, da ih odobri.

Dne 27. oktobra 1924.

Od prispjelih radnja prihvaća se za „Rad“ rasprava redovnoga pravoga člana dra. Augusta Musića „Slovensko le“, a za „Građu“ kratki prilog Stjepana Banovića „Anakreontski trag u Vrazovu epigramu: Svakomu svoje“. Ujedno se prepušta uredniku „Grade“, da neštampane pjesme, hvalospjeve i prigodnice O. Petra Kneževića, po svom uviđanju, upotrijebi djelimice ili vrati piscu.

S odobrenjem uzima se na znanje saopćenje redovnoga pravoga člana dra. Vjekoslava Klaića, da je spreman čitati u javnoj sjednici razreda svoju radnju „Dva slovenska naučenjaka o najstarijoj hrvatskoj povijesti do 1102. godine“.

Zaključuje se principijelno, da se građa, što su je različni pisci u svoje vrijeme predali za „Biografski rječnik“, što ga prema izdaci akademija, može ustupiti na upotrebu piscima, koji to žele, ali uz obvezu, da te rukopise vrate do određenoga roka, pa ako ih gdje god upotrijebe, da izriekom spomenu, kako su se služili građom sabranom za „Biografski rječnik Jugoslavenske akademije“.

Dne 22. decembra 1924.

Po prijedlogu urednika „Grade za povijest književnosti hrvatske“ prihvaćaju se za taj zbornik tri kraća priloga Šime Urlića, direktora realne gimnazije u Ninu: 1. Nekoliko priloga biografiji Dinka Račine; 2. Ko je bio Maro Lila?; 3. Nešto o podrijetlu Mara Battitorra, priređivača prvoga izdanja Čubranovićeve Jeđupke.

S tim u vezi zaključuje se predložiti skupnoj i proračunskoj sjednici, da se za godinu 1924. svakako izda deseta knjiga zbornika „Građa za povijest književnosti hrvatske“.

Po prijedlogu izvanrednoga pravoga člana dra. Dane Grubera prihvaća se za „Starine“ radna M. Premrua, Blaž Mandevi, ninski vladika od 26. VIII. 1602. do 26. VIII. 1645.

S tim u vezi zaključuje se predložiti skupnoj i proračunskoj sjednici, da se za godinu 1924. izda i 36. kniga „Starina“.

U spomen tisuće godišnice predlaže se skupnoj i proračunskoj sjednici, da se izda osobita kniga, u kojoj će se priopćiti i starije neke i nove radne, koje rade o historičkim ili kulturnim prilikama u doba perioda narodne dinastije.

Briga oko te spomenice povjerava se odboru, u koji se biraju predsjednik dr. G. Manojlović, redovni pravi članovi dr. Vjekoslav Klaić, dr. Đuro Körbler i izvanredni pravi član dr. Dane Gruber.

S odobrenjem prihvaća se odgovor, što ga je za Međunarodnu uniju akademija (U. A. I.) o pomoćnom jeziku izradio predsjednik dr. Gavro Manojlović, kojemu se za uloženi trud izriče priznanje.

Po prijedlogu razrednoga predstojnika dra. Tomislava Maretića zaključuje se i 1925. godine raspisati natječaj za ispit iz ruskoga jezika iz Bubanovićeve zaklade, i to do konca školske godine.

Razred filozofičko-juridički.

Dne 20. januara 1924.

Po novim pravilima (član 13.) bira se razrednim predstojnikom za trogodište 1924.—6. redovni pravi član dr. Đuro Arnold.

Razredni predstojnik dr. Đuro Arnold govori spomen-slovo pokojnomu redovnomu pravomu članu ove akademije dru. Milanu Kreseru, koji je kao zamjenik direktora državnog statističkog ureda u Beogradu umro ondje 18. januara 1924.

Dne 23. marta 1924.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Alberta Bazale prihvaća se za „Rad“ radna dra. Prvoša Slankamenca, „O metodi psihologije religije“.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Alberta Bazale zaključuje se predložiti glavnoj skupštini, da se članom dopisnikom ovoga razreda izabere dr. Stjepan Matičević, kr. univerzitetski profesor u Zagrebu.

Dne 22. aprila 1924.

U svečanoj javnoj sjednici razreda u spomen dvjesta-godišnjice Kantova rođenja čitao je redovni pravi član dr. Stjepan Zimmermann raspravu „Kantov kritičizam u svijetlu savremene noetike“, koja se štampala u 229. knizi „Rada“.

Dne 29. maja 1924.

Na prvi kongres slavenskih geografa i etnografa u Pragu razred predlaže skupnoj sjednici da se i u ime akademije pošalje gospodarski tajnik dr. Marko Kostrenčić, koji u to ime ima već svotu od D 3000 od državne potpore za univerzitetske profesore i njihova naučna putovanja, pa bi trebalo još, da od akademije dobije potporu od D 2000.

Redovni pravi član dr. Albert Bazala čita prijedlog, da se članom dopisnikom ovoga razreda izabere dr. Stjepan Matičević, kr. univerzitetski profesor u Zagrebu, i taj se prijedlog uzima na znaće.

Dne 27. julija 1924.

Prihvaća se ponuda gđe. Dragice udove Markovićke, da stručnaci akademije prosude vrijednost rukopisne ostave nezina pokojnog supruga dra. Frañe pl. Markovića, što ih je u to ime predala akademiji.

Dne 9. novembra 1924.

Povjerava se redovnim pravim članovima dru. Albertu Bazali i dru. Stjepanu Zimmermannu, da prouče rukopisnu ostavu pokojnoga člana ove akademije dra. Frañe pl. Markovića i da izvijeste o ňoj razred.

Razred matematičko-prirodoslovni.**Dne 12. januara 1924.**

Po novim pravilima (član 13.) bira se razrednim predstojnikom za trogodište 1924.—6. redovni pravi član dr. Dragutin Gorjanović.

Redovni pravi član dr. Dragutin Gorjanović predlaže razredu, da se skupnoj sjednici i glavnoj skupštini predloži za izvanrednoga pravog člana ovoga razreda sadašnji član dopisnik dr. Vale Vouk, koji bi zamijenio kojega od stalno nenazočnih redovnih pravih članova razreda.

Razred zaključuje zamoliti prof. dra. Branislava Petro-nije-vića, univerzitetskoga profesora u Beogradu, da uputi članove razreda, kako bi besplatno mogli dobiti izdanje Boškovićeva djela *Philosophiae naturalis theoria*, što je izašlo u Londonu o trošku države.

Dne 5. marta 1924.

Predstojnik razreda dr. Dragutin Gorjanović govori spomen-slovo pokojnomu redovnomu pravomu članu dru. Jurju Majcenu, koji je nenadano, u najkrepčijoj muževnoj dobi, umro 1. marta o. g., ističući njegov obilati stručni rad i zasluge, što ih je pokojnik pribavio sebi radeći u ovoj akademiji kao višegodišnji nezin gospodarski tajnik i kao urednik matematičko-prirodoslovnog 'Bulletina', koji je zbornik bio i pokrenuo.

Predstojnik razreda dr. Dragutin Gorjanović čita pismeni prijedlog, donekle izmiješen, kojim predlaže, kako se smrću dra. Jurja Majcena ispraznilo mjesto redovnog pravog člana, da se za takova predloži skupnoj sjednici i glavnoj skupštini dr. Vale Vouk, kojega je prije toga želio predložiti za izvanrednog pravoga člana.

Zaključuje se zamoliti Jurja Božičevića, profesora kr. tehničke visoke škole u Zagrebu, da kao stručnjak i poznavajući njegov rad napiše nekrolog pokojnoga redovnog pravoga člana dra. Jurja Majcena, koji će se priopćiti u 'Letopisu'.

Povjerava se redovnomu pravomu članu dru. Vladimiru Varićaku, da se u sadašnjih vlasnika Boškovićeve korespondencije raspita, jesu li je volni prodati i uz koju cijenu.

Dne 16. maja 1924.

Predaje se u arhiv akademije rukopis o narodnom liječenju različnih bolesti, što ga je darovao akademiji Antun Kisić, računarski savjetnik u Stankovcima kod Benkovca.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Gustava Janečka prihvaća se za „Rad“ prilog člana dopisnika S. M. Lozanića 'Acetilen se polimerizuje, a ne transmutiluje', a po prijedlogu člana dopisnika dra. Jovana Hadžija rasprava dra. M. Ivanića 'Obična deoba slobodnih i višestruka deoba učaurenih oblika jedne protomonadine'.

Zaključuje se predložiti skupnoj sjednici i glavnoj skupštini, da se odobri štampanje daljega sveska „Prirodoslovnih istraživanja“, za koji građa je spremljena već pred više godina.

Prihvaća se u cijelosti ovaj pravilnik za izvješća u „Bulletinu“, kako ga je predložio urednik dr. Stanko Hondl:

1. Izvaci, koji se štampaju u „Bulletinu“, mogu imati najviše šest šesnaestina opsega originalne radne.

2. Razred će imati brigu, da ti izvaci ne budu prekratki.

3. Jezik izvotka ima biti engleski, francuski, nemački, talijanski ili latinski.

4. Nagrada piscu po štampanom tabaku „Bulletinu“ neka bude polovina nagrade, koja se daje za štampani tabak originalne radne.

5. Izvadak, određen za „Bulletin“, ako pisac to zatraži, neka se štampa, kad radnja bude prihvaćena, a posebni otisci neka se odmah predadu piscu.

Dne 16. julija 1924.

Zaključuje se, da se predloži skupnoj sjednici, neka odobri, da se već ove godine štampa 15. kniga Prirodoslovnih istraživanja, u kojoj će izaći radne Ludevita Rossija, Građa za floru južne Hrvatske i dra. Josipa Poljaka o istraživanjima hrvatskih spila.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Vale Vouka prihvaća se za „Rad“ radnja dra. Iva Pevaljeka, Geobotanička i algološka istraživanja cretova u Hrvatskoj i Slavoniji.

Dne 31. oktobra 1924

Zaključuje se zamoliti ministarstvo prosvjete, da u napuljskoj zoološkoj stanici osigura bar jedno mjesto za naše stipendiste, od kojih bi svaki radio ondje po šest mjeseci, i svotu, koja je potrebna za boravak takova stipendista u Napulu.

Po prijedlogu člana dopisnika dra. Jovana Hadžija prihvaća se za „Rad“ radnja dra. Momčila Ivanića, Ispitivanja o slobodnim i parasitskim amebama IV.

Razred umjetnički.

Dne 14. januara 1924.

Po novim pravilima (član 13.) bira se razrednim predstojnikom za trogodište 1924.—6. redovni pravi član arh. Martin Pilar.

Na apel komandanta 35. pješačkog puka „Zriński“ preporučuje se ‚Umjetničkoj akademiji‘ i ‚Organizaciji likovnih umjetnika‘, da izrade biste (glavu i poprsje) Petra i Nikole Zrinskoga.

Sa zahvalnošću prihvaća se legat od 12.500 dinara, što ga je namijenio akademiji pok. Petar V. Milović iz Milne na ostrvu Braču.

Odobrava se izmjena nekih slika u galeriji sa slikama, što ih je ponudio u zamjenu dr. Karlo Spiller, odvjetnik u Zagrebu.

Skupnoj sjednici i glavnoj skupštini predložit će se, da budu redovnim pravim članovima ovoga razreda izabrani Rudolfo Valdec i Roberto Frangeš, sadašnji članovi dopisnici.

Dne 29. februara 1924.

Predstojnik razreda redovni pravi član arh. Martin Pilar u spomen-slovu ističe zasluge počasnoga člana ove akademije Alekse Šantića, književnika u Mostaru, koji je umro 2. februara 1924. u Mostaru, a nazočni mu članovi kliču: Slava!

Čitaju se prijedlozi o novo predloženim članovima razreda.

Dne 24. maja 1924.

Zaključuje se za restauriranje slika u Strossmayerovoj galeriji slika potrošiti D 10.000, i to od prihoda, što ih ta galerija ima od ulaznica, a posao restauriranja povjerava se prof. Ferdi Gogliji.

Izabire se odbor ad hoc, u koji će ući redovni pravi članovi dr. Ferdo pl. Šišić, dr. Milivoj Maurović i arh. Ćiril Iveković, da u dogovoru sa Srpskom kr. akademijom izradi prijedlog, kako bi se očuvali spomenici knjinski i omogućio dalji rad tamošnjega društva.

Preporučuje se skupnoj sjednici molba redovnoga pravoga člana arh. Ćirila Ivekovića za putnu potporu s đacima u sjevernu Dalmaciju, da se snime „pojanice“ u okolici Šibenika.

Dne 11. julija 1924.

Po prijedlogu ravnatelja Strossmayerove galerije slika Klementa M. Crnčića dopušta se prof. Milunoviću, da u prostorijama akademije kopira za dra. Stanka Šverlugu, generalnog direktora Eskomptne banke u Zagrebu, Tizianovu jednu sliku.

Prihvaća se prijedlog i ponuda dra. Vinka Žganca od 12. junija i 4. julija, da harmonizacijom dopuni neko 60 pjesama u drugom dijelu 'Zbornika međumurskih popijevaka'.

Kako ravnatelj Strossmayerove galerije slikâ Klement M. Crnčić u godinu dana, otkako je na dopustu, nije mogao da do kraja provede rad u rečenoj galeriji, tražit će se za n dopust na još jednu godinu.

Dne 31. oktobra 1924.

Po prijedlogu ravnatelja Strossmayerove galerije slikâ, redovnoga pravoga člana Klementa M. Crnčića prihvaća se, uglavnom, njegov program za dalje uređivanje rečene galerije slikâ i s tim u vezi zaključuje, da nijedna kopija po originalu u rečenoj galeriji ne smije imati jednaku površinu kao original, nego mora biti ili veća ili maña od ñega, a na reversu treba da se otisne žig akademije.

Finansijski odbor.

Dne 19. januara 1924.

Prihvaća se izvještaj gospodarskoga tajnika, redovnoga pravoga člana dra. Marka Kostrenčića o stanju blagajnice i, po ñegovu prijedlogu, određuju cijene edicijama akademije za 1922. godinu.

Na osnovi članka 24. novih pravila neka uprava zatraži od pokrajinske uprave, da se zaklada akademije preda u vlastitu ñezinu upravu.

Dne 19. marta 1924.

Od edicijâ za 1923. godinu predlaže se skupnoj i proračunskoj sjednici, da se zasada štampaju 'Letopis' i dvije knige 'Rada', a o drugim publikacijama da se odluči, kad se državnim buĝetom osiguraju prihodi akademije.

Odobrava se trošak za uređenje stana u podrumu za poslovođu pisarne Josipa Svetličića, učitelja osnovnih škola, dodijeljena akademiji, i dopušta, da se u taj stan uvede električna rasvjeta.

Prihvaća se i predložit će se skupnoj sjednici odobrenâ radi novi pravilnik za zakladu za izdavanje knigâ za općeno obrazovanje, kako ga je izradio gospodarski tajnik, redovni pravi član dr. Marko Kostrenčić. U tu zakladu pripadaju legati dra. Grge Tuškana, dra. Bakarčića, Nika Dubokovića i opata Matije Penića.

Dne 26. maja 1924.

Prihvaća se izvještaj gospodarskoga tajnika, redovnoga pravoga člana dra. Marka Kostrenčića o stanju blagajnice i, po njegovu prijedlogu, odobrava trošak za ličenje prozorâ u palači akademije.

Uzima se na znanje izvještaj revizorâ o blagajničkom poslovanju u godini 1923. i predložiti će se skupnoj sjednici, da gospodarskom tajniku, redovnomu pravomu članu dru. Marku Kostrenčiću podijeli apsolutorij.

Jednoglasno se prihvaća osnova proračuna za 1924. godinu, kako ju je izradio gospodarski tajnik, redovni pravi član dr. Marko Kostrenčić, i predložiti će se skupnoj sjednici, da ga odobri.

Zaključuje se predložiti skupnoj sjednici, da prihvati i podupre akciju ravnatelja Strossmayerove galerije slikâ, redovnoga pravoga člana Klementa M. Crnčića, neka bi se ugovorom obvezala koja grafička tvrtka u Zagrebu, da u zajednici s akademijom reproducira 24 najbolje slike galerije kao umjetničke dopisnice.

Predlaže se skupnoj sjednici, da gradskoj elektr. centrali dopusti smještenje transformatora u podrumске prostorije akademijske zgrade.

Skupne sjednice.**Dne 20. januara 1924.**

Predsjednik dr. Gustav Janeček drži spomen-slovo redovnomu pravomu članu razreda filozofičko-juridičkoga dru. Milanu Kreseru, zamjeniku direktora državne statistike, koji je umro u Beogradu 18. januara 1924.

Uzimaju se na znanje sjednički zapisnici i odobravaju svi zaključci, sadržani u njima, razredâ: 1. historičko-filologičkoga od 13. januara 1924.; 2. filozofičko-juridičkoga od 20. januara 1924.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 12. januara 1924.; 4. umjetničkoga od 14. januara 1924.

Tako se isto odobravaju prijedlozi sjednice finansijskoga odbora od 19. januara 1924.

Izabiru se redovni pravi članovi dr. August Musić, dr. Milivoj Maurović i Martin Pilar u odbor, kojemu se povjerava, da izradi „poslovnik“ prema novim pravilima.

Kao zastupnik akademije u komisiju za intelektualnu kooperaciju izabire se redovni pravi član arh. Ćiril Iveković.

Prihvaća se legat Petra V. Milovića iz Milne na ostrvu Braću, a svrha će se legata odrediti, kad bude isplaćen.

Dne 23. marta 1924.

Predsjednik dr. Gustav Janeček drži spomen-slovo redovnomu pravomu članu dru. Jurju Majcenu, koji je umro 1. februara 1924., a zadužio je akademiju na trajnu zahvalnost dugogodišnjim radom svojim kao gospodarski tajnik i uređivač „Bulletina“; pa počasnomu članu Aleksi Šantiću, književniku, koji je umro 2. februara 1924. u Mostaru i Franu Kosu, dopisnomu članu razreda historičko-filologičkoga, koji je umro u Ljubljani 14. marta 1924.

Uzimaju se na znanje sjednički zapisnici i odobravaju svi zaključci, sadržani u njima, razreda: 1. historičko-filologičkoga od 24. februara 1924.; 2. filozofičko-juridičkoga od 23. marta 1924.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 5. marta 1924.; 4. umjetničkoga od 29. februara 1924. i gospodarskoga odbora od 19. marta 1924.

Uzimaju se na znanje pročitani prijedlozi o novim članovima pojedinih razreda.

Odobravaju se pravilnici zakladâ akademije, napose pravilnik za općenu glavnicu za izdavanje djela za širu naobrazbu, pa za Tuškanovu i Bakarčičevu zakladu.

Odobrava se ustupanje stana u zgradi akademije Josipu Svetličiću, učitelju, koji je dodijeljen akademijskoj kancelariji, pa da se u taj stan uvede električka rasvjeta.

Zasada se odobrava štampanje „Letopisa“ i dviju kniga „Rada“, a o daljim će se izdanjima za 1923. godinu odlučiti, kad se bude znalo, koliko akademija može da troši u to ime t. j. kad bude odobrena državna potpora.

Dne 13. aprila 1924.

Revizorima blagajnice i blagajničkog poslovanja u 1924. godini izabiru se redovni pravi članovi dr. Vladimir Varićak i dr. Stanko Hondl.

Uime akademije izabire se redovni pravi član arh. Ciril Iveković u odbor za intelektualnu kooperaciju.

Glavna skupština i svečana sjednica zaključuje se da bude u drugoj polovini junija.

Dne 29. maja 1924.

Uzimaju se na znanje i odobravaju svi zaključci, sadržani u njima, zapisnici sjednica razreda: 1. historičko-filologičkog od 18. maja 1924.; 2. filozofičko-juridičkoga od 29. maja 1924.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 18. maja 1924. 4. umjetničkoga od 24. maja 1924.

Da zastupaju akademiju na I. kongresu etnografâ u Pragu, daje se gospodarskomu tajniku dru. Marku Kostrenčiču, koji ima već odrukud potporu u to ime, još pripomoć od 2000 dinara, a dru. Vali Vouku, članu dopisniku, pomoć od 5000 dinara.

Uzimaju se na znañe i odobravaju svi zaključci finansijskog odbora u sjednici od 26. maja 1924., ovlašćujući napose redovne prave članove arh. Martina Pilara, Klementa M. Crnčiča i gospodarskog tajnika dra. Marka Kostrenčiča, da započnu pregovaraña s Tipografijom i Petrom Nikolićem o izradi umjetničkih reprodukcija razglednicâ po originalima u Strossmayerovoj galeriji slika.

Tako se isto odobrava ustupañe podrumске prostorije u zgradi akademije gradskoj električnoj centrali u Zagrebu, za postavljañe transformatora, ali uz uvjet, da rečena centrala u to ime plaća makar i neznatnu godišnu najamninu.

Uzima se na znañe izvještaj revizorâ o blagajničkom poslovañu u 1923. godini i, po njihovu prijedlogu, podjeljuje se gospodarskomu tajniku dru. Marku Kostrenčiču apsolutorij za 1923. godinu.

S odobreñem uzima se na znañe bilansa za 1923. godinu.

Prihvaća se po finansijskom odboru predloženi nacrt proračuna za 1924. godinu, samo se, po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Gavre Manojlovića, uza koji pristaje i gospodarski tajnik dr. Marko Kostrenčič, od stavke za štampañe kniگا oduzima D 25.000 i uvrštuje u stavku „Različni troškovi i investicije“, da akademija ima sredstava za potrebne reprezentativne troškove i putovaña članova na različne kongrese.

Dne 27. julya 1924.

Uzimaju se na znañe i odobravaju svi zaključci, sadržani u ñima, zapisnici sjednicâ razreda: 1. historičko-filologičkoga od 18. julya 1924.; 2. filozofičko-juridičkoga od 27. julya 1924.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 16. julya 1924.; 4. umjetničkoga od 11. julya 1924.

Preporučuje se ministarstvu prosvjete molba dra. Andrije Mohorovičića, redovnoga pravoga člana, da mu se po §-u 238. činovničkoga zakona dade mirovina ravna plaći redovnoga univerzitetskog profesora.

Prihvaća se ugovor, što ga je uprava učinila s gradskom električkom centralom o smješteñu transformatora u podrumu akademijske zgrade.

Upravi se podjeljuje indennitet za tri mjeseca, dokle traju praznici u akademiji.

Podjeljuje se apsolutorij dosadašnjemu gospodarskomu tajniku dru. Marku Kostrenčiću za vođenje blagajničkih poslova do konca junija 1924.

Dne 9. novembra 1924.

Sa zahvalnošću uzima se na znañe, da je gospoda Slava udova Sollar u spomen svoga muža Ferdinanda Sollara, trgovca u Zagrebu, zajedno sa drom. Ivom Babićem darovala ovoj akademiji 10.000 dinara.

Uzimaju se na znañe i odobravaju svi zaključci, sadržani u ñima, zapisnici sjednicâ razreda: 1. historičko-filologičkoga od 27. oktobra 1924.; 2. filozofičko-juridičkoga od 9. novembra 1924.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 31. oktobra 1924.; 4. umjetničkoga od 9. novembra 1924.

Odobrava se nacrt ugovora o najamnini, što bi je za prostorije arheološkoga muzeja akademija imala godišnje dobivati od države, i ujedno ovlašćuje uprava, da, braneći i čuvajući interese akademije, pristane na sitnije promjene u ugovoru, ako bi ih tražilo odjeleñe za prosvjetu i vjere u Zagrebu.

Po prijedlogu gospodarskoga tajnika dra. Vale Vouka povisuju se cijene starijih izdaña akademije na iznos današnjih troškova izdaña, pa se po tom načelu određuju nove cijene za svaku pojedinu knigu i popusti kod većih nabavljaña.

U principu prihvaća se prijedlog gospodarskoga tajnika dra. Vale Vouka, da se u osobitoj sobi uredi Strossmayerov muzej, u kojem će se čuvati sve znatnije uspomene na osnivača akademije.

III.

Glavna skupština.

Dne 14. junijs 1924.

Prema zaključku skupne sjednice od 29. maja 1924. odobravaju se zaključni računi za 1923. godinu i proračun za 1924. godinu.

Prije nego se pristupilo k izboru predsjednika za trogodište 1924.—1926. predsjednik akademije dr. Gustav Janeček moli, da ga zbog poodmakle dobi skupština ne uzme u račun kod izbora. Kod izbora, koji se na to proveo, izabran je za predsjednika akademije redovni pravi član dr. Gavro Manojlović, koji je prihvatio izbor. Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Vjekoslava Klaića izriče se jednoglasno dru. Janečeku zahvalnost, što je kao predsjednik vazda zdušno i odlučno zastupao prohibitke akademije.

Izatoga bira se po novim pravilima (član 9., al. 1.) potpredsjednik, pa je za takova izabran redovni pravi član arh. Martin Pilar.

U gospodarski nadzorni odbor za 1925. godinu izabrani su redovni pravi članovi dr. Vladimir Varičak, dr. Milivoj Maurović, dr. Stanko Hondl.

Knjižničarom i arhivarom za trogodište 1924.—1926. izabran je član dopisnik dr. Stjepan Ivšić.

Potom se izvršio izbor novih članova, pa su izabrani: 1. u razredu historičko-filologičkom: a) redovnim pravim članom dr. Milan vitez Rešetar, dosadašnji član dopisnik; b) izvanrednim pravim članovima dr. Dane Gruber i dr. Dragan Boranić, dosadašnji članovi dopisnici; c) članovima dopisnicima Antoine Meillet, profesor u 'Collège de France' u Parizu, i Émile Hauman, univerzitetski profesor u Parizu. — 2. u razredu filozofičko-juridičkom članom dopisnikom dr. Stjepan Matičević, kr. univerzitetski profesor u Zagrebu. — 3. u razredu matematičko-prirodoslovnom redovnim pravim članom dr. Vale Vouk, dosadašnji član dopisnik. — 4. u razredu umjetničkom redovnim pravim članovima: Rudolfo Valdec i Roberto Frangeš, dosadašnji članovi dopisnici.

Na kraju glavne skupštine moli gospodarski tajnik, redovni pravi član dr. Marko Kostrenčić, da ga skupština riješi tajničkih dužnosti, premda još nije minuo trogodišnji rok, za koji je bio izabran. U vezi s tim glavna skupština sa žalećem i izričajem zahvalnosti za uspješno vođenje tajničkih poslova uzima na znanje tu demisiju i ovlašćuje novoizabranog predsjednika dra. Gavru Manojlovića, da u dogovoru s gospodarskim tajnikom drom. Markom Kostrenčićem sazove izvanrednu glavnu skupštinu, u kojoj će se birati novi gospodarski tajnik.

IV.

Izvanredne glavne skupštine.

Dne 29. junija 1924.

Predsjednik dr. Gavro Manojlović pozdravlja nove redovne prave članove dra. Valu Vouka, Rudolfa Valdeca i Roberta Frangeša, pa izvanredne prave članove dra. Danu Grubera i dra. Dragutina Boranića, koji su prvi put nazočni u vijećanima akademije nakon svoga izbora, i saopćuje, da se ova skupština sazvala po zaključku redovne godišnje glavne skupštine, da se u njoj izabere nov gospodarski tajnik.

Potom se izvršio izbor, pa je za gospodarskoga tajnika za trogodište 1924.—1926. izabran redovni pravi član dr. Vale Vouk, koji se izjavio spremnim, da preuzme tu funkciju.

Napokon predsjednik zahvaljuje dosadašnjemu gospodarskomu tajniku dru. Marku Kostrenčiću za požrtvovni njegov rad u interesu akademije za vrijeme, dok je vršio tu službu, glavna, pak, skupština zaključuje, da se ta zahvala i u nezino ime istakne u zapisniku.

Dne 9. novembra 1924.

Predsjednik dr. Gavro Manojlović saopćuje, da je ovu skupštinu sazvao, da izvijesti o radu uprave za vrijeme akademjskih praznika u питању potvrde i promjene pravilâ. Kako se nakon rješenja ministra prosvjete od 21. junija 1924., P. Br. 3510., priopćena za akademiju istom 27. julija 1924., a dostavljena akademiji 3. augusta 1924., nikako nije mogla sazvati glavna skupština, takova se, pak, mimo to, po starim pravilima može sazvati samo jedamput u godini, uprava akademije, silom prilikâ, da otkloni nedoglednu moralnu štetu, bila je prinuđena, da samostalno i bezodvlačno poradi, a svakako samo u duhu intencijâ svih članova akademije i s oslonom na dosadašnje zaključke akademije.

Potom se čitaju ovi akti:

1. Dopis ministarstva prosvjete od 27. (29.) julija 1924., br. 7510., kojim se poništava akt ministarstva prosvjete od 27. novembra 1923., P. Br. 8934. o potvrdi novih pravila i vraćaju na snagu

pravila od 1866. godine; poništava se sav rad akademije suprotan pravilima od 1866. godine i naređuje, neka se nanovo izvrši izbor predsjednika.

2. Podnesak uprave ministarstvu prosvjete od 4. augusta 1924., br. 347., kojim se traži uspostava novih pravila; nova pravila neka se, prema zaključku glavne skupštine od 6. aprila 1922., podastru na potvrdu Negovu Veličanstvu kralju, a tako i izbor predsjednika, izvršen 14. junija 1924. po pravilima od 1866. godine; neka se kod toga u dotične članke novih pravila umetne, da izbor pokrovitelja i predsjednika potvrđuje Ćegovo Veličanstvo kralj.

3. Dopis ministarstva prosvjete od 12. augusta 1924., br. 8131., kojim se stavljaju van snage odluke ministarstva od 27. julija 1924., br. 7510., i od 27. novembra 1923., br. 8934., a u nova pravila da se metnu naređena o kraljevskoj potvrdi izbora pokrovitelja i predsjednika, pa da se tako izmijeñena nova pravila pošalu u tri primjerka radi podastirañia Ćegovu Veličanstvu kralju na potvrdu.

4. Spis akademije od 19. augusta 1924., br. 362., kojim se zadovoljava pozivu ministarstva.

5. Dopis pokrajinske uprave, odjeleña za prosvjetu i vjere, od 23. oktobra 1924., br. 40.904., kojim se akademija prema aktu ministarstva prosvjete od 9. oktobra 1924., P. Br. 10.808., obavješćuje, da je Ćegovo Veličanstvo kralj potvrdio izbor dra. Gavre Manojlovića za predsjednika akademije.

6. Pismo ministra prosvjete od 8. oktobra 1924., kojim se obavještava predsjednik, da je Ćegovo Veličanstvo kralj potvrdio promijeñena pravila akademije 7. oktobra 1924., istoga dana, kad je potvrđen i izbor predsjednika.

Na to skupština prihvća jednoglasno ovaj prijedlog redovnoga pravoga člana dra. Vjekoslava Klaića:

Izvanredna glavna skupština prima s odobreñem na znañe izvještaj predsjednika, te radi postupak uprave o promjeni i previšnoj potvrdi pravila, budući da je u onaj mah taj postupak bio potreban.

V.

Svečana sjednica.

Dne 14. junija 1924.

Govor pokrovitelja akademije dra. Ante Bauera.

Slavna akademijska skupštino!

Otvarajući ovu svečanu akademijsku sjednicu draga mi je dužnost, da vas, ugledna gospodo, najprije iskreno i srdačno pozdravim i da vam zahvalim, što ste se našem pozivu odazvali te se potrudili ovamo, da saslušate izvještaje o prošlogodišnjem radu naše akademije.

Kako čitav naš javni i privatni život, tako je i akademija u povodu rata došla u nove prilike, u kojima treba da se snade i prema nama udesi svoje djelovanje, ako ne će, da izgubi ugled, što ga je prije rata stekla u učenom svijetu i slavenskom i neslavenskom, ako ne će, da zapne i nezin naučni rad.

Kako se je u tim novim prilikama razvijao i gospodarski i naučni život Akademije, izvijestit će uglednu skupštinu gospodarski i književni tajnik Akademije. Meni neka je dopušteno, da upozorim samo na neke momente, od kojih bih neke nazvao spojašnima, a druge unutrašnjima.

Gospodo, prije pazilo se na svaki pogled akademije kroz prozor ove palače, a kako tek na svaki korak nezin iz te palače u slavenski svijet. Sada su joj širom otvorena vrata u taj svijet. Ima pak velikih područja nezina djelovanja, koja su svim slavenskim akademijama zajednička. Istraživanja u jednom dijelu toga područja ne mogu se uspješno obavljati bez obzira na čitavo područje. Tako se naučni rad jedne slavenske akademije podupire naučnim radom druge. Pa kad je tako, vaša da se i vrši po dogovoru i sporazumno. Stoga treba da saobraćaj, dogovaranja i sporazumijevanja s ostalim slavenskim akademijama negujemo brižno i živo. A nada sve vrijedi to za odnošaj naše akademije prema Srpskoj kralj. akademiji, gdje je, kako se samo sobom razumije, potreba za sporazumni rad još kud i kamo veća, a gotovo isto vrijedi i za Naučno društvo slovensko u Ljubljani. Dobar je početak učinjen time.

što su se izaslanici češke akademije znanosti i umjetnosti, češkoga učenoga društva, srpske akademije i slovenskoga učenoga društva s članovima naše akademije sastali u Zagrebu dana 28.—30. oktobra 1921. i izradili neki nacrt za zajednički rad. Samo treba, da se ono, što je zasnovano, i u život privede. Prilike su, istina, za to svagdje teške, ali se ipak u budućee može i mora učiniti više, nego li što se dosad učinilo. Naša akademija dugo je vremena bila jedina na slavenskom jugu, pa zato treba da upravo ona svoju staru, uspjehom i slavom ovjenčanu zastavu iznova podigne u vis okružena zastavama posestrimskih akademija i učenih društava južnih Slavena.

Što se pak tiče unutrašnjih momenata, istaknut ću ponajprije to, da su prošle godine potvrđena nova pravila akademije, koja joj poše rada raširuju i daju veću slobodu i nezinu životu. Poimence pak povisuje se broj pravih članova u svakom od četiri razreda, uvodi se potpredsjednik, izvanredni pravi članovi, a broj dopisnih članova nije više ograničen. Već taj porast članova, a onda to, što je nekoliko odličnih članova umirovlenem oslobođeno obvezâ dosadašnje službe, daje nam nade, da će naučni rad akademije porasti.

Milo mi je, što mogu istaknuti, da naša akademija, shvaćajući potrebe vremena, posvećuje naročitu pažnju djelima za opću naobrazbu. Treba naime da uza strogo naučni rad naša akademija koliko igda može neguje kontakt s našim narodom, dakako s prosvjetljenim dijelom naroda. A to će polučiti izdavañem znanstvenih djela, kojima je zadaća, da rezultate nauke prikazuju široj inteligenciji narodnoj i time bude u njoj zanimanje za nauku. Zato rado iznosim ovdje, kako je akademija dobro uradila, što je ovoj svrsi namijenila neke veće glavnice, koje je primila kao darove, kao legate i kao ostavštine, poimence pak znatnu glavniceu pokojnog prijatelja našega Dra. Grge Tuškana, što će omogućiti, da tim knigama budu cijene tolike, da ih bude mogla plaćati i naša osiromašjela inteligencija.

Drugi način, kako se može naša akademija približiti inteligentnoj našoj publici, bio bi taj, da se češće drže javne razredne sjednice, u kojima bi članovi akademije i gosti čitali svoje rasprave namijenene za publikacije akademije. Takove su se sjednice nekoć zaista često držale i bile su pune općinstva. Onda su bivale sve rjeđe, dok ih danas i nema. A to valja žaliti, jer su takove sjednice budile zanimanje za akademiju i nezin rad u širem općinstvu. Po mom bi sudu bilo vrlo dobro, kad bi se akademija vratila na svoj stari, dobri običaj.

U „Zborniku za narodni život“ već je nagomilana golema građa za poznavanje života našega naroda. Prikupljeno je još mnogo građe, ali je zbog oskudice novčanih sredstava zapela i ta publikacija. Dao Bog, da bi se i nastavak te publikacije naskoro omogućio, i da bi se našlo stručnih radnika, koji bi na osnovi ove građe znanstvenim metodama obrađivali pojedina питања na ovome području.

Velika je i teška briga naše Jugoslavenske akademije enciklopedički rječnik. Pokojni predsjednik Tade Smičiklas izjavio je u svečanoj sjednici god. 1913., da su pripravne radnje već onda bile toliko napredovale, da je 1. oktobra 1912. predsjednik Srpske akademije Stojan Novaković bio u Zagrebu, da se s nama dogovori o postavljanu redakcije. Ali taj dan proglašena mobilizacija u njegovoj domovini Srbiji odvela ga je kući. Što se iza toga dogodilo, to znamo svi. Poslije se promijenila osnova tako, da bi se imao najprije izdati drugi dio enciklopedije naime „Biografski rječnik“, no ne pomaže se s mjesta ni taj dio.

Potrebu jugoslavenske enciklopedije sve više osjeća svaki inteligentan naš čovjek; povrh toga dužni smo uspomeni našeg dobrotvora generala M. Crłena, koji je za tu svrhu osnovao zakladu, što živele uznastojati oko toga, da uza saradnju srpske akademije i učenog društva u Ljubłani što prije začnemo s izdavanjem toga djela. U tom neka nas još hrabri misao, da ćemo se tako najbolje odužiti intencijama osnivača našega: biskupa Strossmayera.

Kad sam spomenuo ovo slavno ime, odmah mi dolazi pred oči i druga briga akademije, koja se tiče ponosa nezina, naime Strossmayerove galerije slika. Dobro se uviđa, da bi trebalo kod mnogih slika provesti u znatnoj mjeri popravke, što više, da bi trebalo u samim nezinim prostorijama izvršiti neke instalacije, kao što je primjerice centralno grijanje.

A kako stojimo s materijalnim sredstvima za tolike i tako zamašne potrebe akademije?

Materijalne prilike Jugoslavenske akademije nakon ratnih i poratnih nevolja pomalo se sređuju, ali mañe vlastitim sredstvima, a više državnom potporom, koja je u buđetu za godinu 1924./25. povećana na 320.000 dinara, što ja ovdje sa zahvalom iznosim. Potpora je ta s obzirom na buđetsku štednju znatna, ali nije tolika, da bi akademija mogla potpuno zadovoliti dužnosti i potrebe svoje. Druge akademije primaju mnogo više na pr. Češka prima od države jedan

milijun čK. Nadaše su i ove godine pojedini novčani zavodi pomogli akademiju, a javili se i neki imućnici, koji su je znatnijim svotama poduprli u njenim nastojanjima. Hvala svima!

Ne mogu da završim, a da još ne spomenem jednu radosnu činenicu. Odlični naš član i bivši predsjednik Vladimir Mažuranić sretno je „Dodatcima uz prinose za Hrvatski pravno-povjesni rječnik“ završio veliko svoje djelo, koje je u učenom svijetu našlo toliko priznaña, te ga je na pr. Krakovska akademija, naučno društvo u Lavovu izabralo svojim članom. Ja hvalim dobroti promisla Božjega, što nam ga je sačuvao, čestitam mu iz sve duše i molim se Bogu, da mu u milosti svojoj dade još za dugo preživjeti svoj skori 80. rođeni dan. Živio!

Napokon moram da se od pokojnikâ poimence sjetim jednoga od osnivača naše akademije, proslavljenog Vatroslava Jagića, čije sam zem. ostanke osobno sahranio na Varaždinskom groblju. Slava mu!

A sad saslušajte izvještaje vrijednih naših tajnika.

Izvještaj gospodarskoga tajnika dra. Marka Kostrenčića.

Gospodarskomu svome stauu posvećivala je Akademija i tečajem g. 1923. punu pažnju, pa možemo sa zadovoljstvom utvrditi, da su ta nastojanja imala i lijep uspjeh, tako da se materijalni položaj Akademije lagano, ali stalno popravlja. Trebalo se tu akomodirati novim prilikama, trebalo je tražiti izvore novih prihoda, naročito apelirati na državu, da ona pomogne Akademiju, koja, dakako, uslijed devalvacije svoje imovine nije sama po sebi nikako mogla da dosegne onaj financijski kapacitet, što ga je imala prije rata. I tu se od strane državnih faktora pokazalo mnogo dobre voľe, da se Akademiji izade u susret, pa tu treba da se sjetimo bivšeg ministra prosvjete g. Miše Trifunovića, koji je u svakoj zgodi pokazao da shvaća potrebe Akademije, i njegovu zauzimanu treba da zahvalimo, što je u buĝet g. 1924./5. ušla svota od 320 tisuća dinara kao pomoć Akademiji. I ta svota, uzmemo li u obzir nenu predratnu vrijednost, ili današnu nenu kupovnu snagu, nije, dašto, još dovoljna, da se razvije onakav rad na kulturnom poľu, kakav bismo mi željeli, pa smo uvjereni, da će se ona i dalje uvećavati, u saglasju s popravljanem državnih buĝetarnih i finansijskih prilika uopće.

Godinu 1923. zakľučili smo ovako: primici su bili 720.617 D 90 p, a izdaci 648.297 D 86 p, tako te je u g. 1924. prenesena svota od 72.320 D 04 p. Treba da naglasimo, da smo u g. 1923. proveli, upravo dovršili u g. 1922. započetu purifikaciju blagajne, t. j. da smo iz nje izlučili, i njihovim svrhama priveli svote, koje su se u njoj nalazile, a imale su svoju zasebnu namjenu. Tu spominjemo prihod Czerlenove glavnice, Tomašićeve glavnice, Dubokovićeva dara i Penićeva legata. Jednako sada više ne vodimo predujmove na književne radove kao aktivu u blagajni, nego kao izdatak. Dale smo iz blagajničkog rezervnog fonda izlučili 26.500 K au. ratnih zajmova, zasada kao bezvrijedne. Prema tome nam spomenuta svota od 72.320 D 04 p stoji potpuno na raspoloženje, a bila je krajem g. 1923. plasirana ovako: u rezervnom fondu bilo je 44.000 D, na tekućem računu kod Prve Hrvatske Štedionice 26.850 D, a u gotovini 1470 D 04 p. Naše obveze u tom času bile su jedino ostatak duga tiskari za „Rad“, sv. 228., u iznosu od 24.248 D 70 p.

Što smo prošlu računsku godinu tako povoljno završili, treba pripisati i okolnosti, koju smo već i u prošlogodišnjem izvještaju

istakli, da su naši zagrebački novčani zavodi namakli Akademiji za njene potrebe svotu od blizu 90.000 D. I ove g. 1924. sjetili su se neki od tih instituta Akademije, iako ne u onom opsegu kao prošle godine. Tu moramo sa zahvalom napomenuti Eskomptnu Banku (10.000 D), Prvu Hrvatsku Štedionicu (5000 D), Hipotekarnu Banku (3000 D), Jugoslavensku Banku (3000 D) i Centralnu Banku (2500 D). Ali napose treba da zahvalno spomenemo neke naše odlične imućnike, koji su se najvećom pripravnošću odazvali, da iz vlastitih sredstava podmire neke prijeke potrebe Akademije. Tako je veliki industrijalac i predsjednik trgovačke i obrtničke komore g. Vladimir Arko o svom trošku (preko 17.000 D) dao namjestiti u galeriju slikâ i druge prostorije, gdje je to bilo potrebno, nove zastore, a isto je tako generalni direktor Eskomptne Banke, g. dr. Stanko Šverluga, namaknuo djelimice (5000 D) potrebnu svotu, da su se mogla namjestiti zaštitna vrata na ulazu, koja imaju da spriječe odviše velike temperaturne razlike u istoj galeriji slikâ. Imena tih odličnih darovatelja spomiňemo s naročitim zadovoljstvom toga radi, što kod nas ima doista mnogo bogatih ljudi, koji bi lako od svoga pretička mogli žrtvovati ponešto za općene i javne svrhe, kako to biva kod drugih naroda, pa ipak, kako je dobro poznato, u nas se to rijetkokad dešava.

Temeljna glavnica Jugoslavenske akademije iznosila je krajem g. 1922. 219.193 D 83 p, prema stanju od g. 1921. sa 216.581 D 13 p. Zaklada za osnutak umjetničkog razreda iznosila je krajem godine 1922. 36.780 D 98 p. Prihod od tih zaklada, dakako, vrlo je neznatan, jer su one dotirane i nekim danas bezvrijednim efektima, a i inače ne odgovara takav prihod današnjim prilikama. Ovim zakladama upravlja još sada Povjereništvo za prosvjetu i vjere, ali su poduzeti koraci, da one dođu u upravu same Akademije.

Drugih zaklada, kojima Akademija sama upravlja, ima na broj sedamnaest, s nominalnom vrijednošću od 503.269 D 12 p, a osim toga 63.000 franaka, koji računaju kao levi bugarski. Glavnicu blagopokojnog dra. Grge Tuškana i Andrije Bakarčića namijenila je Akademija izdavañu djelâ za opću naobrazbu, a u postojeću već zakladu za izdavañe djelâ za opću naobrazbu uložila je legat opata Matije Penića i dar braće Dubokovićâ. Za sve ove glavnice, koje imaju da služe izdavañu djelâ za opću naobrazbu, izrađeni su jednaki statuti, te će se one sve upravljati po istim načelima.

Nekretna imovina Akademije sastoji se od palače na Zrińskom trgu br. 11. te od kuća: Trg I. br. 6., Šenoina ul. br. 4. i 6. pa

Nadbiskupski trg br. 11. Ukupna se vrijednost tih nekretnina prema faktičnom trošku računa na 211.750 D. Iako bi te nekretnine vrlo nužno trebale i znatnih popravaka i i vesticijâ, ne može se za sada na to pomišlâti, nego treba sačekati povoljnije financijalno stanje.

Knige, što ih imade Akademija na skladištu, vrijede prema sadašnjoj prodajnoj cijeni oko 1,750.000 D. Rado ističemo, da i prodaja knigâ u novije vrijeme povoljnije teče, te smo ove, još ne cijele polovice godine primili za prodane knige toliko, koliko smo primili cijele prošle godine, i to preko 40.000 D.

Iz prošlogodišnje kronike naše Akademije treba napomenuti, da je ona kao uvijek bila po svojim predstavnicima zastupana kod svih službenih proslava i svečanosti. Nihovim Veličanstvima Kraľu i Kraľici čestitala je radosno Akademija rođenje Prestolonasljednika Petra, te primila na čestiteci brzojavnu zahvalu.

Sa zahvalom treba spomenuti, da je Povjereništvo za prosvjetu i vjere u veleči 1923. dodijelilo kancelariji Josipa Svetličića, a malo kasnije dalo dopust profesoru Klementu Crnčiću, da se uzmogne sav posvetiti radu u Galeriji slikâ.

Đale od važnijih događaja spomiňemo, da je u srpnu prošle godine uvedeno u palaču Jugoslavenske akademije električko osvjetljenje u ěene prostorije i magazine, koji se sada, uslijed dobrog osvjetljenja, mogu intenzivnije upotrebljavati i kad nema daneg svijetla. Ako još napomenemo, da su nam krajem g. 1923. stigla od Ministarstva prosvjete potvrđena nova naša Pravila, po kojima je Akademija provela neke promjene u organizaciji i administraciji, koje više odgovaraju ěenim potrebama, mislimo, da smo iscrpli sve znatnije zgode u tom vremenskom razdoblju.

Naših ělanova smrt ni prošle godine nije poštedila: otela je prije svega ne samo nama, nego i cijelom naučnom svijetu, napose slavenskom, pravog ělana i jednog od osnivača Akademije Vatroslava Jagića, koji je sasvim neobičnom radnom energijom sve do u posljednje dane svog bogatog po sadržini života radio na svim granama slavenske nauke.

U istoj smo godini 1923. izgubili i počasnog ělana Josipa Štritara, kniževnika u Ľublani, i dopisnog ělana Maksa Pleteršnika, umir. gimn. profesora u Ľublani. Ali već i ove godine bileži Akademija među redovima svojih ělanova mnogo bolnih gubitaka. 1. veleče o. g. umro je naglom smrću u najboljoj muževnoj i radnoj snazi pravi ělan dr. Juraj Majcen, bivši gospodarski tajnik Akademije, koji ju je zadužio ne samo svojim općeno priznatim naučnim

radom, nego i time, što je u teškim ratnim i poratnim godinama sve do g. 1921. vodio brigu o gospodarskom stanju Akademije savjesnošću i zdušnošću, koja mu je bila odlikom. Nekoliko dana prije toga žalila je Akademija za svojim pravim članom drom. Milanom Kreserom, koji je također umro u dobi, kad je još mogao mnogo da uradi na naučnom polju. I među dopisnim članovima treba također spomenuti smrt Alekse Šantića, prerano umrlog pjesnika, i Franca Kosa, maršiva i vrijedna historika. Svima njima bit će trajna uspomena i slava među nama.

U ovogodišnjoj glavnoj skupštini proveden je izbor novih članova akademije, i to: u razredu historičko-filologičkom izabran je redovnim pravim članom univ. profesor dr. Milan Rešetar, izvanrednim pravim članovima univ. prof. dr. Dragan Boranić i dr. Dane Gruber, a dopisnim članom Antoine Meillet i Émil Haumant. U razredu filozofičko-juridičkom izabran je članom dopisnikom univ. prof. dr. Stjepan Matičević; u razredu matematičko-prirodoslovnom redovnim pravim članom univ. prof. dr. Vale Vouk, a u razredu umjetničkom redovnim pravim članovima profesori Rudolf Valdec i Robert Frangeš.

U istoj glavnoj skupštini izabran je predsjednikom Akademije za g. 1924.—1927. redovni pravi član dr. Gavro Manojlović, a potpredsjednikom redovni pravi član Martin Pilar.

Završujući ovo svoje izvješće izričemo pouzdanu i osnovanu nadu, da će se gospodarske prilike Akademije i nadele stalno poboljšavati, tako da će ona doskora moći u punoj mjeri da vrši one naučne i kulturne zadatke, što joj ih namijeniše njeni osnivači.

Izvještaj književnoga tajnika dra. Đura Körblera

o radu Jugoslavenske akademije od glavne skupštine za
godinu 1922. do glavne skupštine za godinu 1923.,
dne 14. junija 1924.

O književnom radu Jugoslavenske akademije od posljedne glavne skupštine do danas čast mi je izvijestiti ovo:

U razrednim sjednicama primljene su ove rasprave i prilozi:
I. za publikacije razreda historičko-filologičkoga:

a) za „Rad“: Dr. Đuro Körbler, Stefan Mitrov Lubiša i njegova okolina; Vladoje Dukat, Rječnik Fausta Vrančića; Dr. Đorđe Škarić, Deiktičke čestice *zi* i *si* u slavenskim jezicima.

b) za „Građu za povijest hrvatske književnosti“: Dr. Petar Kolendić, Prijevod Šimuna Dominka Zlatarića prvoga pjevanja Ovidijevih Pritvora (Metamorfoze); Zlatko Kolander, Dvije pjesme Ferde Rusana; Dr. fra. Juraj Božićković, Grada za život i rad o. Petra Filipovića (1706.—1769.);

c) za „Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena“: Lina Bijelić Bogdanova, Prilozi za poznavanje narodnih običaja u Konavlima.

II. za publikacije razreda filozofičko-juridičkoga: Dr. Marko Kostrenčić, Vinodolski zakon; Dr. Albert Bazala, Metafizički korijen filozofije; Dr. Stjepan Zimmermann, Kantov kriticism u svijetlu suvremene noetike; Dr. Prvoš Slankamenac, O metodi psihologije religije.

III. za publikacije razreda matematičko-prirodoslovnoga: za „Rad“: Dr. Stanjo Honđl, Izvod formule za $n!$; S. M. Lozanić, Acetilen se polimerizuje, a ne transmutuje; Dr. Momčilo Ivanić, Ispitivanja o slobodnim i parazitskim amebama IV. Prilozi za poznavanje kruga razvika i patologije obeju ameba iz Limax-grupe. Isti, Obična deoba slobodnih i višestruka deoba ućarenih oblika protomadine.

Mimo to izradio je i predao za štampanje akademiji Dr. Miroslav Hirtz opsežan Rječnik herpetologije, o kojem nije još odlučeno, ima li se štampati kao osobito djelo ili u kojem zborniku akademije.

IV. za publikacije razreda umjetničkoga kao zasebno djelo: Dr. Vinko Žganec, Međumurske pučke popijevke, u dva sveska.

V. za „Ľetopis Jugoslavenske akademije“: Dr. Rudolf Horvat, Zakmardijevo sjemenište u Varaždinu (1660.—1795.); Dr. Matija Murko, Govor na grobu dra. Vatroslava Jagića; Dr. August Musić, Franjo Iveković, nekrolog; Dr. August Musić, Ivan Milčetić, nekrolog.

Zbog golemih troškova štampanja akademija je već od nekoliko godina snizila broj godišnjih svojih izdanja, no i knjige, što ih izdaje, mora prodavati uza znatan gubitak. Ipak je ona za 1922. godinu izdala ove knjige: dvije knjige „Rada“, jednu (227.) razreda historičko-filološkoga i juridičko-filozofiškoga a drugu (228./67. razreda) razreda matematičko-prirodoslovnoga; Dodatak Prinosima za hrvatski pravno-povjesni rječnik, što ga je izradio izdavač rečenih Prinosi Vladimir Mažuranić; Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, svezak 39. od riječi „ondje“ do riječi „osobit“ obradio Dr. Tomislav Maretić: taj svezak ima opseg od 15 štampanih tabaka, i nime se počinje deveti dio toga izdanja; Izvješća o raspravama matematičko-prirodoslovnoga razreda, svezak 15.—18. za godine 1921. i 1922. uredio Dr. Stanko Hondl; Ľetopis Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti za godinu 1922. s pet sitnijih književnih priloga.

Osim toga izdala je akademija u godini 1923. u svom zborniku „Znanstvena djela za opću naobrazbu“ kao VIII. knjigu priručnik „Jezični savjetnik“, što ga je napisao Dr. Tomislav Maretić. A za koji dan bit će doštampana dva sveska posebnoga djela „Zbornik međumurskih popijevaka“, što ga je izradio Dr. Vinko Žganec. Naklada je ovih triju knjiga veća nego naklada ostalih izdanja akademije, koja je tek ove godine povišena od 600 na 1000 primjeraka.

Sredstva, kojima akademija razpolaze, još uvijek nijesu dostatna, da bi se mogla izdati sva za štampanje potpuno spremljena djela, i tako već nekoliko godina počivaju u spremištima akademije znatniji neki i opsežniji rukopisi, kao, na pr., jedanaesti svezak zbornika „Monumenta historico-juridica Slavorum meridionalium“, u kojem bi imao izaći brački statut, što ga je već pred više godina spremio za štampu član dopisnik Dr. Karlo Kadlec, univerzitetski profesor u Pragu, da i ne pominem napose daše knjige zbornika „Pisci stari hrvatski“, koje tako isto, potpuno spremljene za štampanje, čekaju boļa vremena, i neke druge.

U godini 1923. dala je akademije potporu od D 4000 iz Tomašićeve zaklade pravomu članu i gospodarskomu tajniku Dru

Marku Kostrenčiću, da u gradu Korčuli prouči rukopis Kottorskoga statuta, koji je vlasništvo tamošnje porodice Kapor, a potporu od D 2500 od redovnih svojih prihoda pravomu članu arh. Ćirilu Ivekoviću, da sa svojim slušačima prouči i snimi najznatnije građevine u Dubrovniku.

Područni zavodi akademije.

1. U godini 1923. ponovila se zamjena knjigâ s Istituto Veneto di Scienze pa s Bavarskom i Ruskom akademijom, a nanovo odobrila zamjena s Vatikanskom bibliotekom i adekvatna zamjena izdañâ ove akademije za izdañâ instituta antropoloških nauka u Varšavi pa za izdañâ Società Istriana di archeologia e storia patria u Poreču (Parenzo).

2. Arhiv akademije obogatio se 1923. godine glagolskim rukopisima, što ih je ostavio nezin pokojni član Ivan Milčetić, više vrijednih rukopisa. Osim toga darovao je Dr. Ivo Pilar, odvjetnik u Zagrebu, još nekoliko rukopisa pokojnoga svoga oca, zaslužnoga člana ove akademije dra. Đura Pilara. Napokon je Antun Kisić, računarski savjetnik u Stankovcima, poklonio rukopis Lekaruse, a Krsto Stošić, katiheta u Šibeniku, talijanski m jezikom napisatu hroniku akvilejskih patrijaraha.

3. Strossmayerova galerija slikâ u godini je 1923. nanovo uređena. Vladimir Arko, veliki industrijalac i posjednik u Zagrebu, dao je o svom trošku izmijeniti trošne zastore na svima prozorima galerijskih prostorija, a tako isto o trošku dobrotvora uredila su se zaštitna vrata na stubištu, koje vodi u prostorije akademije, da se slike u koridoru i u pojedinim dvoranama zaštite od vremenskih nepogoda i nestalne temperature.

Osim toga dobila je galerija zamjenom za dvije slike i dvije skice, koje nijesu bile izložene, tri slike nizozemske škole iz 17. stoljeća.

Napokon je nekoliko slikâ restaurirano, a svršio je taj posao, kao i dosada, prof. Ferdo Goglia. Restauriranje se stalno nastavlja.

*

Rasprava redovnoga pravoga člana dra. Đura Körblera „Stefan Mitrov Lubiša i njegova okolina“, što ju je čitao u svečanoj sjednici, štampala se u 229. knizi „Rada“.

1925.

Razred historičko-filologički.**Dne 21. februara 1925.**

Po prijedlogu red. pravoga člana dra. Milana Rešetara prihvaća se za „Rad“ radna člana dopisnika dra. Tome Matića, „Hrvatski knjevnici mletačke Dalmacije i život njihova doba“.

Čitaju se prijedlozi o novim članovima: redovni pravi član dr. Vjekoslav Klaić predlaže za člana dopisnika dra. Lubora Niederlea, universitetskoga profesora u Pragu;

redovni pravi član dr. August Musić predlaže za člana dopisnika dra. Frana Fanceva, ravnatelja kr. sveučilišne knjižnice u Zagrebu;

redovni pravi član dr. Milan Rešetar predlaže za člana dopisnika dra. Václava Vondráka universitetskog profesora u Brnu;

izvanredni pravi član dr. Dragutin Boranić predlaže za izvanrednoga pravog člana dra. Stjepana Ivšića, člana dopisnika, bibliotekara i arhivara akademije.

Predlaže se skupnoj sjednici, da se u ime razreda za 1924. godinu izdaju ove knige:

- a) Spomenica na tisućgodišnicu hrvatskoga kraljevstva;
- b) dala kniga „Rada“ u zajednici s razredom filozofičko-juridičkim;
- c) Stari pisci hrvatski, drugi dio sveska XXV.;
- d) Građa za povijest kniževnosti hrvatske, kniga X.;
- e) Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena.

Iza toga bila je javna sjednica, u kojoj se redovni pravi član dr. Vjekoslav Klaić čitao radnu „Dva slovenska učenika o starijoj historiji Hrvatske do godine 1102.“.

Dne 25. marta 1925.

Izriče se zahvalnost članu dopisniku Janku Barlèu, što je poklonio arhivu akademije svoje prijepise zapisnikâ kanoničkih vizitacija zagrebačke biskupije iz prve polovine 17. stoljeća.

Zaključuje se zamoliti ministarstvo prosvjete u Beogradu, da doznači i za delegata ove akademije sredstava, kako i u koliko ga svoti doznačuje za delegata Srpske kr. akademije, da i Jugoslavenska akademija bude zastupana na ovogodišnjem sastanku Međunarodne unije akademijâ u Bruxellesu, jer je i ona član te unije.

Dan prije toga, 24. marta 1925., u 6 sati poslije podne bila je javna sjednica razreda, i u njoj je redovni pravi član dr. Milan Rešetar čitao nekrolog nekadašnjega pravoga člana prof. Pera Budmana: taj se nekrolog prihvaća za štampaње u „Letopisu“.

Dne 26. maja 1925.

Izriče se zahvalnost članu dopisniku Janku Barleu, što je arhivu akademije poklonio još prijepis zapisnika kanoničke vizitacije od 1630. godine arcidakona Martina Bogdana.

Iz zaklada Račkoga, Smičiklase i Tomašića podjeljuju se potpore, i to 10.000 dinara redovnomu pravomu članu dru. Đuri Körbleru, da prouči u Vatikanskoj biblioteci u Rimu rukopis Gundulićeva „Osmana“ od 1667. godine i još neke druge rukopise, a osim toga obađe druge neke talijanske gradove, napose Bolognu, u kojoj je do potkraj 18. stoljeća postojao Zondijev zavod za Hrvate; a redovnomu članu dru. Milanu Rešetaru 4000 dinara, da boraveći u Dubrovniku potraži i pribere nov materijal za iscrpljivu biografiju Ignata Đurđevića (Giorgi), kojega djela izdaje.

Prihvaćaju se za štampaње u izdanjima akademije:

a) za Građu za povijest književnosti hrvatske po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Đure Körblera prilog dra. Tome Matića, člana dopisnika; Došenova „Jeka planine“

b) za „Starine“ po prijedlogu izvanrednoga pravoga člana dra. Dane Grubera prilog dra. Janka Borkovića, Prijepisi nekih natpisa i dokumenata iz arhiva vatikanskoga i propagandina.

Zaključuje se, da se ove godine štampa nastavak izdanja Đurđevićevih djela, što ga je spremio dr. Milan Rešetar, otprilike 20 štampanih tabaka, a ako bude sredstava, i 10. kniga, Građe za povijest književnosti hrvatske.

Razred filozofičko-juridički.

Dne 22. februara 1925.

Čitaju se prijedlozi o novim članovima:

Vladimir Mažuranić i dr. Marko Kostrenčić predlažu za člana dopisnika dra. Osvalda Balzera, profesora pravne povijesti u sveučilištu u Lavovu.

Dr. Milivoj Maurović i dr. Albert Bazala predlažu za člana dopisnika dra. Ladislava Polića, sveučilišnoga profesora u Zagrebu.

Zaključuje se, da se u ime razreda 1925. godine štampa kao 9. svezak zbornika „Monumenta historico-iuridica“ Brački statut, što ga je izradio i predao za štampanje član dopisnik dr. Karlo Kadlec, univerzitetski profesor u Pragu, još 21. julija 1920., a razred ga je, po prijedlogu redovnoga pravoga člana dr. Milivoja Maurovića, u sjednici od 19. decembra 1920. prihvatio za štampanje.

Prihvaća se ponuda nazočnoga redovnoga pravoga člana dra. Marka Kostrenčića, da je spreman izraditi generalni indeks za „Codex diplomaticus“.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Stjepana Zimmermanna prihvaća se za štampanje u „Letopisu“ prilog dra. fra Jurja Božićkovića „Život i filozofski rad fra Bartula Ribarovića (1724.—1781.)“.

Predlaže se skupnoj sjednici, da se redovnomu pravomu članu dru. Stjepanu Zimmermannu, na njegovu molbu, dade potpora od D 3000, kako bi, boraveći u Italiji po drugom poslu, nekoliko dana mogao posvetiti proučavanju filozofskih djela naših ljudi u tamošnjim bibliotekama.

Dne 4. aprila 1925.

Čitaju se i uzimaju na znanje prijedlozi o novim članovima dopisnicima dru. Osvaidu Balzeru i dru. Ladislavu Poliću.

Na poziv Međunarodne unije akademijâ u Bruxellesu, da ova akademija pošalje svoga delegata k šestom zasijedañu, zaključuje se zamoliti ministarstvo prosvjete, da ove godine doznači sredstava i za delegata Jugoslavenske akademije.

Dne 2. junija 1925.

Na molbu Međunarodne unije akademijâ u Bruxellesu, da joj se pošalje popis svih rukopisa i izdanâ djela humanista Huga Grotiusa, zaključuje se zamoliti ravnateljstvo kr. universitetske biblioteke u Zagrebu, da pošalje točan popis svih takovih djela, koliko ih biblioteka ima.

Predlaže se ponovno skupnoj sjednici, da se među izdanjima za ovu godinu svakako štampa kao 9. kniga zbornika „Monumenta historico-juridica“ djelo člana dopisnika dra. Karla Kadleca, univerzitetskoga profesora u Pragu, „Statutum et reformationes communitatis Brachiae“, koje bi i svaka druga akademija naj-spremnije prihvatila i smjesta štampala.

III. Razred matematičko-prirodoslovni.

Dne 23 januara 1925.

Razredni predstojnik dr. Dragutin Gorjanović i redovni pravi član dr. Vale Vouk predlažu za člana dopisnika Henrija Napoleona conte Begouena, univerzitetskoga profesora u Toulousi.

U odbor za istraživanje zemlje biraju se ovi članovi: dr. Dragutin Gorjanović, dr. Artur Gavazzi, dr. Jovan Hadži, dr. Miroslav Hirtz, dr. Stanko Hondl, dr. Ivo Pevalek, dr. Josip Poljak i dr. Vale Vouk.

Zborniku „Prirodoslovna istraživanja Hrvatske i Slavonije“, mijenja se naziv u „Prirodoslovna istraživanja“, a kako je prestala osobita potpora vlade u to ime, dopunjuje se taj naziv dodatkom „Izdaje odbor za istraživanje zemlje“.

Predlaže se skupnoj sjednici, da se odboru u buduće proračunom osigura kredit, kojim će se, po odluci razreda, provoditi ili podupirati takova istraživanja.

Po prijedlogu člana dopisnika dra. Jovana Hadžija prihvaća se za „Rad“ radna dra. Romana Kenka „O novoj vrsti pećinskog slepog turbelara iz Slovenije“.

Prihvaćaj se za „Rad“ ova dva priloga redovnoga pravoga člana dra. Vladimira Varićaka:

1. U povodu državnog izdanja Boškovićeva djela „Theoria philosophiae naturalis“.

2. O predočenu distansâ.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Vladimira Varićaka prihvaća se za „Rad“ radna dra. N. M. Bubnova, univerzitetskoga profesora i. sl. u Ljubljani, „Postanak savremenog načina pisaña brojki savremenih cifara“.

Predlaže se skupnoj sjednici, da se u ime razreda za 1924. godinu izda daļa kniga „Rada“ i s tim u vezi nov svezak „Izvjeshâ o raspravama matematičko-prirodoslovnoga razreda“.

Dne 5. aprila 1925.

Predlaže se skupnoj sjednici, da se redovnomu pravomu članu dru. Vladimiru Varićaku dade potpora od D 6000 (šest tisuća) za naučno putovanje u Italiju, da prouči ondje neke radove Boškovićeve, i to iz stavke VIII. lańskoga proračuna, koja nije iscrpna.

Prihvaćaju se i preporučuju skupnoj sjednici prijedlozi odbora za istraživanje zemlje iz njegovih sjednica od 4. i 30. marta, koji traže, da se nastavi istraživanje spilâ, da se istraže sjevernodalmatinska ostrva i školevi pa termalne vode u Srbiji, pa da se u to ime :

1. stavi u proračun svota od D 30.000 (trideset tisuća dinara);
2. zatraži za istraživanje Jadrana motorna lađa mornarička ili lađa finansijske straže;
3. odredi D 6000 (šest tisuća dinara) za istraživanje spilâ i isto toliko za istraživanje biologije termalnih voda, naročito u Srbiji.

Čita se i uzima na znanje pismeni prijedlog, što ga je sastavio redovni pravi član dr. Vale Vouk, da Henri Napoleon conte Begouen bude izabran za člana dopisnika.

Kako je ove godine razred matematičko-prirodoslovni na redu, da njegov član čita raspravu u svečanoj sjednici, saopćuje se skupnoj sjednici, da će tom prilikom razredni predstojnik dr. Dragutin Gorjanović čitati radnu „Hrana i čelusni zglob fosilnog i recentnog čovjeka“.

Prihvaća se za štampanje u „Radu“ radna redovnoga pravoga člana dra. Vale Vouka „Problem simbioze u svijetlu fiziologije“.

Dne 19. junija 1925.

Da se pitanje o osnivaњу oceanografskog instituta na Jadranu nanovo pokrene, redovni pravi član dr. Vale Vouk odlučio je zainteresirati zu n „Jadransku stražu“, pa će u to ime napisati osobit članak za časopis toga društva.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana dra. Gustava Janečka prihvaća se za štampanje u „Radu“ rasprava N. A. Pušina, univerzitetskoga profesora u Zagrebu, „Utjecaj tlaka na temperaturu kristalizacije *p* — nitrotornola, *n* — dinitrobenzola i guajakola“.

Po prijedlogu člana dopisnika dra. Jovana Hadžija prihvaća se za štampanje u „Radu“ rasprava dra. Momčila Ivanića „Ispitivaňa o slobodnim i parasitskim amebama“, peti dio.

S odobrenjem uzima se na znanje prethodni usmeni izvještaj redovnoga pravoga člana dra. Vale Vouka kao vođa ovogodišnje ekspedicije Ozisa, od 15. do kraja maja o. g., kojoj je bila zadaća, da istraži dio jadranskoga otočja u okolini Zadra. Opsežniji pismeni izvještaj prilaže se zapisniku Ozisa.

Umjetnički razred.**Dne 23. januara 1925.**

Po referatu ravnateља Strossmayerove galerije slikâ redovnoga pravoga člana Kl. M. Crnčića razred zaključuje predložiti skupnoj sjednici, da se proračunom osiguraju ove svote u korist rečene galerije:

1. trošak još za jednoga podvornika, koji će imati na brizi red i čistoću u galeriji;
2. trošak za još jednoga nadzirača u galeriji u vrijeme, kad je ona pristupna publici;
3. veća svota od neko 25.000 dinara, da se uspješno nastavi započeto restauriranje slika, koje stradaju od promjenlive temperature.

Zaključuje se predložiti skupnoj sjednici, da akademija preuzima protektorat nad retrospektivnom izložbom, što je mjeseca maja o. g. u umjetničkom paviljonu sprema redovni pravi član ovoga razreda. Bela Csikos.

Dne 1. aprila 1925.

Po prijedloga redovnoga pravoga člana Kl. M. Crnčića kao ravnateља Strossmayerove galerije slikâ razred zaključuje predložiti skupnoj sjednici:

1. neka se pozove osobit, općeno poznat stručnjak, koji može dati pouzdanih uputa o vrijednosti i podrijetlu pojedinih slika, kako bi se na osnovi toga mogao izraditi pouzdan katalog slikâ;
2. osobitu odboru povjerava se, da izradi obrazloženu osnovu molbe na vladu, da dade osobitu potporu za uređenje galerije, koja nije samo svojina akademije, nego čitavoga naroda.

Dne 18. junija 1925.

Sa zahvalnošću prima se dar oblasnoga velikoga župana zagrebačkoga, slika Slavka Tomerlina „Licitarsko srce“, i advokata dra. Krunoslava Jande, plaketa redovnoga pravoga člana dra. Đure Arnolda.

Po prijedlogu redovnoga pravoga člana i ravnateља Strossmayerove galerije slikâ Kl. M. Crnčića zaključuje se predložiti skupnoj sjednici, da uz povoljne uvjete, kako ih je predlagatelj spomenuo, nabavi za rečenu galeriju sliku Czikoševu „Mrtvačka straža“.

Izriče se zahvalnost Slavi udovi Ferde Solara za poklonenu sliku Bele Csikosa „Panneau décoratif“.

Na želju dra. Izidora Kršňavoga, a po prijedlogu redovnoga pravoga člana Kl. M. Crnčića dopušta se, da se Antoninijeva kopija nekakove freske iz crkve sv. Marka u Zagrebu, kao vlasništvo Strossmayerove galerije sliká, izloži u prostorijama arheološkičkoga državnog muzeja, no s naznakom, da je ona vlasništvo rečene galerije.

S odobrenjem uzima se na znanje usmeni izvještaj redovnoga pravoga člana arh. Ćirila Ivekovića o boravku njegovu na ostrvu Dugom zajedno s članovima Ozisa, gdje je imao zadaću ispitati arheološke ostatke toga ostrva.

Ujedno predaje on za arhiv akademije ostatak glagolskoga misala (inkunabula) s rukopisnim glagolskim bilježkama, što ga je u Salima dobio u to ime na dar.

Uime akademije izabiru se, uz predsjednika akademije, arhitekti Martin Pilar i Ćiril Iveković u odbor, koji ima odrediti mjesto za Strossmayerov spomenik.

Odbor za istraživanje zemlje.

Dne 4. marta 1925.

Odbor, izabran u sjednici razreda matematičko-prirodoslovnoga od 23. januara o. g., konstituirao se tako, da je za pročelnika izabran redovni pravi član dr. Dragutin Gorjanović a za izvjestitelja redovni pravi član dr. Vale Vouk.

Povjerava se članu odbora dru. Josipu Poljaku, da izradi dalju osnovu za istraživanje spića naznačivši sredstva, koja su potrebna u to ime, i to do iduće sjednice.

S odobrenjem prihvaća se osnova za skupna istraživanja sjevernodalmatinskih ostrva i školjeva, što su je izradili članovi odbora dr. Vale Vouk i dr. Ivo Pevalek, kao i prijedlog dra. Vale Vouka, da se nastave istraživanja biologije naših termalnih voda, naročito u Srbiji, pa mu se povjerava, da za iduću sjednicu izradi detaljan prijedlog.

Dne 30. marta 1925.

Zaključuje se predložiti matematičko-prirodoslovnomu razredu, da za istraživanja sjevernodalmatinskog ostrvja predloži skupnoj sjednici odobrenje kredita od D 30.000 (trideset tisuća dinara).

Osim toga neka akademija zatraži od komande ratne mornarice, da istraživačima dade za istraživanje motornu ladu.

Odobrava se nastojanje nekih članova odbora, da za ta istraživanja pribave i prinose novčanih zavoda.

Da se nastave istraživanja naših spila, predlaže se, da se u tu svrhu stavi u proračun svota od D 6000 (šest tisuća dinara), a isto tolika svota, da se nastave istraživanja biologije termalnih voda, naročito u Srbiji.

Izveštaj komisije za istraživanje Jadranskih otoka o radu u proletnoj sezoni 1925.

Čast mi je u ime komisije za istraživanje Jadranskih otoka i školeva podnijeti Akademiji izveštaj o započetom radu u proletnoj sezoni o. g.

Prema zaključku OZIZ-a i matematičko-prirodoslovnoga razreda, a s odobrenjem skupne sjednice od 3. maja 1925. sastavila se komisija za istraživanje od ovih članova: dr. V. Vouk i dr. J. Pevalek kao botanici, dr. J. Hadži i dr. M. Hirtz kao zoolozi, dr. J. Poljak kao geomorfolog. Komisiji se pridružio, prema zaključku skupne sjednice, i prof. Č. Iveković za sabiranje arheološke i historijsko-umjetničke građe. Kako je rad prof. Ivekovića izvan područja prirodnih nauka, to će o tome izvijestiti napose prof. Iveković u umjetničkom razredu, te će u ovom izveštaju biti samo toliko spomenut, koliko je u vezi s itinerarom. Kako je bilo sumnjivo, da li će član komisije dr. J. Hadži moći sudjelovati, to je on u zadnji čas predložio, da namjesto njega ide njegov asistent dr. R. Kenk. Komisija je na to pristala, a kako je bilo i privatnih sredstava, to je uz dra. Hadžija sudjelovao i dr. R. Kenk.

Prije svega trebalo je u vrlo kratko vrijeme pribaviti opremu za ovakovo istraživanje. Nabavljene su sve potrepštine: posude od stakla za spremanje sabranog zoološkog i botaničkog materijala, herbarijski papir u velikoj mjeri, sanduci za pakovanje materijala, mreže i različni aparati za prepariranje i sabiranje kukaca, drege za sabiranje algâ s morskog dna, vreće za sabiranje bića, fotografske ploče. U ovu je opremu utrošeno prilično sredstava, ali će time otpasti troškovi kod daljih istraživanja. U isto vrijeme zatražila je Akademija od kr. ministarstva vojske i mornarice besplatnu upotrebu tendera ili slična broda, koji bi služio kao prevozno sredstvo u rastegnutom području otočja, kao što su Dugi i Kornat. Kako je prva molba zbog nesporazumka bila nepovoljno riješena, jer je kr. ministarstvo mislilo, da je potreban veći brod za stanovanje i

Petak 29. V. 1925. U 7 sati javila je sirena „Ustrajnog“ odlazak put Šibenika, kamo je prispio u 11¹/₂ sati. Ovdje smo posjetili posadu kr. mornarice, gdje smo se zahvalili zapovjedniku g. freg. kapetanu Banekoviću i zamolili ujedno tender za pohod slapova Krke, što nam se vrlo pripravno dopustilo.

Subota 30. V. 1925. Polazak u 8 sati ujutru vojničkim tenderom pod slapove Krke. Na slapovima sabrao je dr. Pevalek obilan algološki materijal. Povratak u 4 sata popodne u Šibenik. Profesor Iveković otputovao je još istu večer u Knin i natrag u Zagreb, a Pevalek, Poljak i Kenk parobrodom preko Sušaka. Vouk i Hirtz otputovali su vlakom u Split, gdje su se zadržali do utorka, 2. juna. Održana je konferencija sa gener. tajnikom Alfirevićem o posebnu broju „Jadranske Straže“, posvećenu naučnomu istraživanju Jadrana, a proučene su i prilike, gdje bi se mogla graditi biološka stanica dotično okeanografski institut, pa su za to kao najpodesnije mjesto ustanovljene Firule. O tom su povedeni i razgovori s gradonačelnikom g. Tartaglijom, koji se izjavio spremnim u ime grada Splita, da će ovu akciju oko izgradnje okeanografskog instituta potpomoći. Dne 2. juna otputovali su Vouk i Hirtz preko Sušaka u Zagreb, kamo su se povratili dne 3. juna na večer.

Čast mi je zamoliti odbor, da izvoli primiti ovaj izvještaj na znanje, s dodatkom, da će članovi odbora o svojem radu i o rezultatima istraživanja napose izvijestiti.

U Zagrebu, 19. junija 1925.

Dr. V. Vouk.

Skupne sjednice.

Dne 22. februara 1925.

Predsjednik pominje smrt člana dopisnika Josipa Gelcicha, koji je umro u Trstu 4. februara o. g., a nazočni mu članovi kliču: „Slava!“

Uzima se na znanje otpis ministarstva prosvjete u Beogradu od 31. januara 1925., kojim se redovnim pravim članovima dru. Miši Kišpatiću, dru. Tomislavu Maretiću i Vladimiru Mažuraniću priznaje i određuje penzija na osnovi §-a 238. činovničkoga zakona. Ujedno se zaključuje, da se ponovi molba za redovne prave članove dra. Vjekoslava Klaića i dra. Gustava Janečka.

Uzima se na znaće i odobravaju svi zaključci, koji zavise od odobrenja skupne sjednice, u pročitanim zapisnicima sjednica razreda: 1. historičko-filologičkoga od 21. februara 1925.; 2. filozofičko-juridičkoga od 22. februara 1925.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 23. januara 1925.; 4. umjetničkoga od 23. januara 1925.

Uzima se na znaće i odobrava novi ugovor s knjižarom Stj. Kuglija.

Kupeima svih djela akademijinih odobrava se popust od 33.33%.

Dne 5. aprila 1925.

U odbor, koji će proučiti osnovu zakona o štampi i izvijestiti skupnu sjednicu, ako se tom osnovom ugrožava sloboda nauke, biraju se redovni pravi članovi predsjednik dr. Gavro Manojlović, potpredsjednik Martin Pilar, redovni pravi članovi Vladimir Mažuranić, dr. Dragutin Gorjanović, dr. Milan Rešetar.

Na osnovi predsjednikova referata o konferenciji u tom poslu kod pokrajinske uprave, odjeleña za prosvjetu i vjere, zaključuje se, da i akademija učestvuje kod međunarodne izložbe kniga u Firenzi.

Uzimaju se na znaće i odobravaju svi zaključci, koji zavise od odobrenja skupne sjednice, u pročitanim sjedničkim zapisnicima razreda: 1. historičko-filologičkoga od 25. marta 1925.; 2. filozofičko-juridičkoga od 4. aprila 1925.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 5. aprila 1925. s dodatkom, da kod istraživanja sjevero-dalmatinskoga ostrva učestvuje i redovni pravi član arh. Ćiril Iveković kao stručnjak arheološke grane dotično grane za povijest umjetnosti; 4. umjetničkoga od 1. aprila 1925., samo se zaključuje, da se natpisni list Zbornika međumurskih narodnih pjesama izda u običnu formatu, jer kod umjetnički izrađenog natpisa bio bi prevelik trošak, i kniga bi znatno poskupila. U odbor, pak, koji će iznijeti prijedlog o preuređenju Strossmayerove galerije slika, biraju se uz predsjednika i gospodarskog tajnika redovni pravi članovi dr. Gustav Janeček, dr. Alberto Bazala i dr. Milan Rešetar.

Čitaju se prijedlozi o novim članovima.

Uzima se na znaće izvještaj predsjednika dra. Gavre Manojlovića kao urednika Spomen-knige o tisućgodišnici hrvatskoga kraljevstva i odobrava za tu knihu opseg od 25 štampanih tabaka formata „Rada“.

Dne 3. maja 1925.

Dokle ministarstvo prosvjete ne riješi molbu za potporu i putni trošak izaslaniku ove akademije, odobravaju se sredstva u to ime iz blagajnice akademije.

Znanstvenomu društvu za humanističke nauke u Ljubljani, na njegovu molbu od 18. aprila o. g., slat će se u zamjenu svi humanistički spisi akademije.

U raspravi o novim predloženim članovima nitko nije ništa primijetio, pa će se o njima glasovati u glavnoj skupštini.

Odobrava se nacrt proračuna za 1925. godinu s primjedbom, da još prije glavne skupštine stupaju na snagu stavke o potpori za istraživanja zemlje i o povišenju osiguranja.

Dne 25. juna 1925.

Ruskoj akademiji nauka u Leningradu, koja slavi dvjestotu obljetnicu, zaključuje se poslati adresu.

Odboru za priređivanje izložbe grada Zagreba o tisućgodišnici hrvatskoga kraljevstva dopušta se u tu svrhu besplatna upotreba koridora u I. katu akademijske palače.

Iseleničkomu komesarijatu u Zagrebu, na njegovu molbu od 25. aprila 1925., poslat će se izdanja akademije za općenu obrazovanost za doseleničku biblioteku na Ellislandu.

Uzimaju se na znanje i odobravaju svi zaključci, koji zavise od odobrenje skupne sjednice, u pročitanim zapisnicima sjednica razreda: 1. historičko-filologiškoga od 26. maja 1925.; 2. filozofičko-juridičkoga od 2. juna 1925.; 3. matematičko-prirodoslovnoga od 19. juna 1925.; 4. umjetničkoga od 13. juna 1925.

S odobravanjem uzima se na znanje izvještaj gospodarskoga tajnika dra. Vale Vouka o povišenju najamnine u kućama Jugoslavenske akademije prema novom zakonu o stanovima, što ga je bio odobrio i gospodarski odbor.

Po prijedlogu bibliotekara dra. Stjepana Ivšića ponavljaju se neke stare, ratom prekinute, i odobravaju nove neke zamjene akademijskih publikacija s izdanjima drugih akademija i učenih društava.

Uzima se na znanje usmeni referat predsjednika dra. Gavre Manojlovića o njegovu učestvovanju na ovogodišnjem zasjedanju Međunarodne unije akademijâ (UAI) u Bruselu.

Ovlaštuje se predsjednik dr. Gavro Manojlović, da u ime akademije poradi oko toga, da se i počasnomu članu ove akademije dru. Franu Buliću dade mirovina jednaka plaći universitetskoga profesora, kako je pravim članovima akademije dopušta § 138. činovničkog zakona.

Kao delegati Jugoslavenske akademije kod proslave stogodišnice Daničićeva rođenja u Beogradu izabiru se predsjednik dr. Gavro Manojlović, redovni pravi članovi dr. Tomislav Maretić, dr. August Musić, dr. Đuro Korbler, dr. Milan Rešetar, izvanredni pravi članovi dr. Dragutin Boranić, dr. Stjepan Ivšić. Ujedno se odobrava trošak u to ime.

Upravi se podjeljuje indemnitet preko ferijalnih mjeseci: ujedno se određuje kao ferijalno vrijeme doba od 1. jula do 15. septembra.

III.

Glavna skupština.

Dne 25. junija 1925.

Uzima se s odobravanjem na znañe izvještaj gospodarskoga tajnika dra. Vale Vouka o finansijskim prilikama akademije i izvještaj nadzornog gospodarskog odbora o zakljućnim računima za 1924. godinu, pa se gospodarskomu tajniku, po prijedlogu istoga odbora, podjeljuje apsolutorij za rećenu godinu.

Prihvaća se osnova proraćuna za 1925. godinu s izmjenom, da se za restaurirañe slikâ u rashodu svota osnove od 10.000 (deset tisuća) dinara povisi na 25.000 (dvadeset i pet tisuća) dinara.

Književnim tajnikom za 1925. do 1928. godine nanovo se izabire redovni pravi ćlan dr. Ćuro Kõrbler.

Potom je obavljen izbor novih ćlanova, pa su izabrani: 1. ćlan dopisnik dr. Stjepan Ivšić, kr. univerzitetski profesor u Zagrebu, za izvanrednoga pravoga ćlana razreda historićko-filologićkoga; 2. ćlanovima dopisnicima: a) razreda historićko-filologićkoga dr. Fran Fancev, ravnatelj kr. sveućilišne biblioteke u Zagrebu; dr. Lubor Niederle, sveućilišni profesor u Pragu i dr. Václav Vondrák, sveućilišni profesor u Brnu; b) razreda filozofićko-juridićkoga dr. Osvald Marijan Balzer, sveućilišni profesor u Lavovu; dr. Ladislav Polić, sveućilišni profesor i sl. i narodni poslanik u Zagrebu; c) razreda matematićko-prirodoslovnoga Henry Napoleon conte Begouen, sveućilišni profesor u Toulousi.

Po zakljućku skupne sjednice od 16. novembra 1919. prijedlozi se o izabranim ćlanovima priopćuju u „Dodatku“.

IV.

Svečana sjednica.

Govor predsjednika akademije dra. Gavre Manojlovića.

Gospodo !

Pozdravljajući Vas srdačno u ovoj 59. svečanoj godišnjoj sjednici naše Akademije izjavljujem naše sažaleće, što je naš najodličniji drug, pravi član i pokrovitelj Akademije, gospodin nadbiskup dr. Ante Bauer, bolešću zapriječen, da prema našim pravilima sam predsjedava ovoj sjednici. Ipak, mi ga i predobro poznajemo, a da ne bismo bili uvjereni, da je on svojim mislima i svojim toplim želama među nama ovdje okupljenima.

* * *

Okupismo se, da poslije rada jedne godine dademo u nekoliko crta sebi i javnosti računa o svojem radu jedne godine, pa da s time i poglede upremo u prošlost i zagledamo možda i u vidike naprijed. Nekada su se u divnom krilu „uzgajačice cijele grčke otačbine“ — kako ono veliki grčki narodni vođa Periklo reče godine 429. prije Hrista o svojoj rodnoj Ateni slaveći nad grobovima palih njenih junaka njenu neizmjernu državnu i kulturnu veličinu — sastajali na godišnje skupove učesnici prvih takvih udruženja nauke, kakovo je ovo naše, i prinosili su mirisne žrtve palenice onim božanskim bićima, Muzama i svetom heroju Akademu, koja su ih zakrivala. Time su svoj umni rad dovodili u vezu s višim svijetom nadzemaškim. A slično je tako i dalje išlo kroz stoljeća: i onda, kada su se središta intelektualnoga života premještala od ovoga grada u drugi, pa i onda, kada su ona zamirala, pa i kada su se na nov život uskrišavala, sve do u bujno ovo doba velike naše evropske civilizacije, u koje doba i nijesu udruženja i institucije s imenom akademija jedine, koje nose i mogu nositi u sebi sva sada silno razgrađena nastojanja ljudskoga duha prema višemu svijetu intelekta. Uvijek se zazivalo i mislilo na veličanstvenu silu onu, koja k sebi gore diže srca i duhove ljudske.

I mi danas dižemo gore srca i duhove svoje, poslije strahotnoga potresa opéega rata, usred stradaña i padaña materijalnoga, bistrije voľe k višemu i čistijemu. Gledamo mi doduše u Akademiji Jugoslavenskoj zbirku umjetnina, koju narodu našem nitko i ničim već ne bi mogao naknaditi, gdje sentimentalno čeka svoje proširenje i obnovu svoga blaga, da ne propadne. Znamo, gdje drugo naše blago, sakupljena građa naše narodne i književne prošlosti, čeka da što brže ugleda bijeli dan. Upoznavanje prirode našega nama svetoga domovinskog tla i života na nemu; iznošenje na vidjelo narodnoga blaga u jeziku, u običajima i životu narodnom, i drugo mnogo zapiše s materijalne nestašice usred sadašnjih odveć materijalnih godina na svijetu. Čekamo i apeliramo na pomoćnice ruke.

Ali se i uzdamo u budućnost, i možda skoru. Jer ljudsko koljeno na zemlji počinje nanovo uviđati, da je jezgra svemu napretku ipak samo ono, što je idealno. I u tu svrhu opet se približuju ljudi k ljudima, narodi narodima, nadovezujući one popucale tanke, ali čvrste veze, koje ih svih zajedno vežu u jedno veliko, u kolo civilizovanoga čovječanstva.

* * *

Tako čine i društva nauke, kakova su akademije. Baš uoči prvih potresa Velikoga Rata bjehu akademije slavenskih naroda na sastanku svojih izaslanika u Petrogradu god. 1912., pri kojem je našu akademiju zastupao sada pokojni nezin dopisni član i odlični književni historik Ivan Milčetić, udarile temelj takovoj svojoj slavenskoj uniji. Još nekoliko godina prije bješe pet velikih evropskih akademija (u Parizu, Londonu, Berlinu i t. d.) dogovorne, da zajednički prirede novo izdanje historijskih spomenika najkulturnije države Srednjega Vijeka, vizantinskoga carstva; a tako je i pet njemačkih akademija stvorilo posebnu organizaciju za monumentalno veliki rječnik latinskoga jezika (*Thesaurus linguae latinae*), koji bi u sebe primio sve rezultate kolosalno velikoga modernoga studija toga svjetskoga jezika.

Unija slavenskih akademija propala je — bar za sada — ili zaspala samo, ako Bog da. No zato smo mi ovdje god. 1920., u ovoj našoj obnovljenoj i povećanoj otačbini, i Česi u svojoj, zajednički pošli, da za prvi mah i u užem opsegu okupimo ostatke velike misli petrogradskoga sveslavenskoga sastanka. Zato na sastanku delegatâ Srpske kraljevske Akademije, s kojom je ova naša i u politički teškim prilikama stala snovati i obrađivati

zajedničke zadatke, Slovenskoga društva za nauke, Češke akademije nauka, književnosti i umjetnosti pa Českoga učenoga društva, koncem oktobra 1920. udareni su temelji budućega zajedničkoga rada. Što pak još nije započeo taj zajednički rad, najviše je krivo ono teško stanje, u kojem se nalaze u svijetu intelektualni elementi i njihove institucije.

No zato se dotle stvorilo veliko opće jedno udruženje: Međunarodna Unija Akademijâ („Union Academique Internationale“) sa sjedištem u Bruxellesu, koja sada broji naučne institucije od 17 država: Ujedinjene države Amerike, Japan, Velika Britanija, Norveška, Švedska, Danska, Nizozemska, Belgija, Francuska, Španjolska, Italija, Československa, Poljska, naša kraljevina, Rumunjska, Grčka i Rusija (emigrantska). I taj savez radi već 5—6 godina, što u pothvatima učenih društava pojedinih država, što u zajedničkim pothvatima od više država, što pak u pothvatima većine državâ, i to sve uz odobravanje ili vođenje te velike Unije. Pri tome je učenim društvima svake države („une nation“) slobodno okuplati se još i napose u svoja narodna udruženja za svoje posebne pothvate ili za rad na zajedničkim pothvatima od više država. A sve, što se tako radi, pada pod zakrilu i moralni prestiž cijele Unije, što posebnim, što zajedničkim silama i troškovima, kojima prinose i državne vlade.

Tako su i naše dvije akademije, a s njima i država, počevši od godine 1922. angažovane u tri, odnosno 4 velika pothvata:

1. Arheologička karta rimske imperije;
2. Novo izdanje rječnika (Du Cange-ova) latinštine ranijega Srednjega Vijeka;
3. Zbornici novo nađenih natpisa grčkih i rimskih;
4. Zbornik starih vaza (produkti keramike), počevši od najstarijih perioda civilizacije pa do svršetka Staroga Vijeka (tu surađuju i države izvan teritorija rimskoga carstva).

Primivši tako i Jugoslavenska akademija jedan dio rada u velikoj radionici civiliziranoga svijeta, u tom popunjavanu i razbistrivanu grandiozne ostavštine predašnjih vijekova kulture, čvrsto je naše uvjerenje, da ćemo i ustrajnim radom svojim, a uz materijalnu pomoć pozvanih na to faktora, dostojno ispuniti onu prazninu, koja bi bez našega rada, a ne nama na diku, zjala u tom zajedničkom radu naprednijih od nas drugova u blagoslovenoj zajednici kulturnoga rada ljudskoga. Radosno možemo reći, da ima u nas sada vrsnih stručnjaka specijalista i u onim smjerovima, koje nam je

zasad označila opća unija akademijâ (upravo sam jučer i danas za vijećanja u ovoj zgradi vidio gdje se utvrdio sistematski program za rad u cijeloj kraljevini), ali se ipak uz to ne treba bojati, da bi zbog same nestašice stručnih sila zapiñali radovi naših akademija u drugim smjerovima nauke.

Napokon danas samo napomiñem to, da se uz pomenutu Međunarodnu Uniju Akademijâ, koja obuhvata radove svih humanističkih područja, osnovao paralelni savez za matematičke i prirodoslovne nauke s imenom Međunarodnoga Vijeća za istraživanje (Conseil International des Recherches = International Research Council) u Londonu sa zasjedañem također u Bruxellesu. I tu sudjeluje naša kraljevina, ali za sada, dok se sama stvar doskora ne prouči i ne pomakne naprijed, dionicom je samo Srpska Kralj. Akademija.

* * *

U svim pomenutim vezama — i sa posestrimom akademijom u Beogradu, i sa slovenačkim ućenim društvom u Ljubljani, i s oba češka visoka udruženja nauke u Pragu, i udružena u velikom međunarodnom kolu ostalih akademija na svijetu — Jugoslavenska akademija može crpsti veliku moralnu snagu, bile materijalne prilike ma kakove, da vedro pogleda u svoju budućnost, a nadovezujući na svoju zaslužnu prošlost.

I da nastavimo svoj rad. Od ñega da napomenem samo to, da smo prošloga mjeseca, prvi put poslije jedanaest godina, mogli nastavlati prirodoslovna istraživanja naše zemlje, kojih se rezultati prije velikoga rata ogledaju u trinaest posebnih objelodañenih svezaka. Ovogodišña naša ekspedicija, na dosad gotovo i nepretražena sjeverna dalmatinska (zadarska) otočja, znatno olakšana patriotskim dopušteñem ministarstva vojske i mornarice, da se za to upotrijebi ratni brod „Ustrajni“, donijela je našoj nauci znatnih rezultata iz botanike i zoološke nauke, kojima se pridružiše i rezultati arheološki. U bližoj budućnosti imalo bi se započeti osnivañem oceanografskoga instituta naše države, kojemu je pothvatu naša akademija dala inicijativu.

* * *

Da nastavimo svoj rad, rekoh. Onako ustrajno, kako su prethodnici naši u Jugoslavenskoj akademiji znali raditi, ustrajno i sa požrtvovañem.

Osobito se jednoga od njih ovih dana sjećamo. To bijaše nekadašnji tajnik naše akademije, osnivač i prvi urednik velikoga „Rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika“, Đuro Daničić. On, jedan od velikoga kola umnika, koji su tokom vijekova posvjedočavali jedinstvo jedne braće, s iskrenom je radošću došao sa srpskih strana u ove hrvatske krajeve, da s braćom zajedno radi, da radi onako neumorno, kako je gotovo samo on znao. Pa kako je 1882. godine ispratila Jugoslavenska akademija i kako je ispratio sav hrvatski Zagreb, na tužni povratak u srpski Beograd, smrtne ostanke toga slavom ovjenčana junaka na polu rođene naše nauke, tako ova akademija, pozvana od srpske, radom svojih stručnih članova sudjeluje u onim naučnim djelima, koja će, ove jaseni objelodanena, potomstvu označiti onaj vedri dan prije 100 godina, kada nam se rodio taj heroj naše nauke. I poći će od nas u Beograd naše izaslanstvo na svečanu proslavu, da i mi ondje pokažemo, kolika je ljubav u nas ostala prema njemu i kolika uspomena časna.

I da se sjetim danas, godine 1925., u ovoj svečanoj našoj sjednici još samo jednoga našeg velikana, iz davnih vremena, pred ravnih tisuću godina. To bijaše u ona vremena, kad je u Starom Rimu, papinskom, glava zapadne hrišćanske crkve takoder a ne samo rimski car u grčkom Novom Rimu, Carigradu, dijelila međunarodno priznanje suverene nezavisnosti vladarima. Te godine znamo da je hrvatski vladar Tomislav prvi ponio kraljevsku krunu na glavi, bio prvi „rex Croatorum“.

Od čerta, koje su danas nama sigurne i jasne iz ostataka historičke tradicije, veličinu toga historičkoga lica označuju poglavito ove: Bilo je, da je pregažena od mađarskih koničkih četa Velika Moravska Rastislavleva i Svatoplukova i da je nestalo kneževine nekadašnjega borca za slavensku slobodu Ludevita Sisačkoga na Savi i Dravi — u ovom tragičnom slavenskom času Tomislav je ovu kneževinu pridružio svojoj Hrvatskoj. Primorski gradovi romanske Dalmacije pali su pod Tomislavlevu vlast vještinom njegovom državničkom. Sigurnost hrvatske dinastije i vjerski život naroda utvrđen je uređenem odnošaja između romanskoga dalmatinskoga episkopata i slavenske pastve; time je osigurana potrebna u tadašnja vremena podloga trajnosti proširene hrvatske države, premda sa žrtvom apsolutne vlasti slavenskoga jezika u hrvatskoj crkvi, koji je ipak i dalje ostao živ u nekim krajevima sve do današnjega dana; ali je hrvatska država stekla onim konvencijama na evropskom zapadu oslona, kojega joj istok ni slavenski ni grčki ne samo nije mogao dati, nego

su joj neprekidno prijetile državopravne pretenzije careva u Carigradu i ekspanzivne sile bugarskoga vladara Simeona. One prve je Tomislav u pogodan čas paralizirao, a ove je odbio mačem u ruci, davajući time i zaštite vladarima Srbije, koja se tada nalazila istom u svojem razvijanju a razdrta bila dinastičkim sukobima. To bijaše u isto ono vrijeme, kad se carski Bizant i papinski Rim ponovno izmiriše, pa je vješt državnik morao dobro prosuditi domašaj toga. Mogao bi netko sada pomisliti, da je hrvatskom pobjedom nad bugarskom vojskom zapriječeno možda državno ujedinjenje južnoga Slavenstva pod bugarskom Simeonovom vlašću. No ovako jedinstvo bilo bi ostalo od najkraćega vijeka, kako potvrđuju svi kasniji događaji, a ipak bi u korijenu svome bila ozlijeđena bujna narodna snaga hrvatska i srpska. Svakako je suvremeni narod, koji instinktivno obično vrlo dobro shvaća velike crte u historičkim događajima, shvatio veličinu toga vladaoa i njegovih sjajnih dana. Od njih je jedan i trajno zapamtio, a to je sjajni sabor na Duvanskom polju, o kojem nam bar u jezgri istinito pripovijeda Duklanska kronika. Tadašnji položaj hrvatskoga kralja bijaše zaista impozantan. neko vrijeme na jugoslavenskom zapadu upravo imperijalan.

Gospodo! Veličini svakoga naroda daje trajan sadržaj ne samo ono blago, materijalno i duševno, što ga on ima u sadašnjosti, nego još više ono duševno blago, što ga je sačuvao iz prošlosti: njegova djela državna i kulturna, njegove uspomene i njegovo vjerovanje u sebe. U tom je i veličina njegove historije, tekovine predašnjih koljena.

I naš narod, i hrvatski, i srpski i slovenski, koji je sada u glavnom ujedinjen državno, prebirao je i prebire po ovom historičkom i kulturnom blagu, gdje god ga ima čistijega i lepšega, i iznosio ga i iznosi pred sadašnjost. I okuplja ga u jednu veliku riznicu za buduća koljena. I evo, ove godine vidimo da hrvatski narod željno hoće da pred tu zajedničku riznicu iznese blago, što ga je ostavilo vrijeme njegova davnoga prvoga kralja Tomislava. I mi se ovdje u Jugoslavenskoj akademiji svi radujemo tomu i hoćemo to da na svoj način izrazimo. Pa kako je Jugoslavenska akademija god. 1889. na sam Vidovdan i javnim čitanjem rasprave svoga tadašnjega predsjednika i jednoga svoga člana i izdanim posebne knižice učinila za historičko blago srpskoga nezaboravnoga i tada još neosvećenoga Vidova dana ispred 500 godina, tako ta ista Akademija ove godine sprema jednu naučnu knjigu u spomen 1000-ne obljetnice, kada je nesumnjivo pismo pape Ivana X. uoči spljetskoga crkvenoga sabora hrvatskoga vladaoa, jamačno već prije kraljem proglašena, intituliralo

„Regi Croatorum“. Mi to činimo tim radije, što je ova Akademija, stojeći u središtu hrvatske kulture, u glavnom gradu Zagrebu, osnovana genijalnom mišlju i blagom rukom velikoga Hrvata i Jugoslavena Strossmayera i nadarivana prinosima hrvatskim, i što su nezin osnutak radosno pozdravljali, gdje god je bilo Hrvata, a i gdje god je bilo slavenskoga svijeta, kao novu svijetlu luč novih naših dana. A činimo to još s osobitom radošću i zato, što nam je Bog svemoćni i pravednost svjetske historije upravo pred 1000-nu obljetnicu prvoga hrvatskoga kralja, u imponantnoj državi ujedinivši jugoslavensku braću triju imena u jedno, dao i opet, kako ga eto tu gore na blagonakloñeno darovanoj slici vidimo: čila, trajnim uspjesima i slavom ovjenčana, narodnoga svojega kralja, koji u ujedinenom narodnom svojem naslovu i opet nosi Tomislavlev ponosni naslov „kralja Hrvata“.

Izvještaj gospodarskog tajnika dra. Vale Vouka.

Čitamo u izvještaju gospodarskog tajnika Akademije na svečanoj sjednici dne 23. maja godine 1914., ovo: „Na naučni naš rad u prošloj godini možemo se obazreti sa zadovoljstvom i ponosom, jer je tako obilan, kako doslije nikad nije bio. Akademija je prošle godine izdala 20 kniga, a da nije bilo zapreka, koje se nijesu mogle napred vidjeti, bila bi izdala 23. S tim obiljem naučnog rada naša Akademija ne treba da se zastidi ni od jedne drugarice svoje u čitavom kulturnom svijetu“. — Pošto sam danas nakon više od 10 godina u ovoj svečanoj sjednici iznio riječi tadašnjega tajnika, bit će jasno, ako spomenem, da je u prošloj godini Jugoslavenska Akademija izdala ukupno 9 knjiga. Deset godina nakon općenite svjetske materijalne krize nije se naša Akademija mogla još ni toliko oporaviti u svojem materijalnom položaju, e da bi mogla dosegnuti i na polovinu, a kamo li presegnuti predratni svoj rad. Ne možemo ipak reći, da je rad Akademije bio manji, jer po broju izdanja ne bi bilo pravo ocjenjivati rad Akademije. Da je tome doista tako, treba samo zaviriti u arhiv naučnih radova, koji čekaju na štampaње, pa bismo vidjeli, da je taj rad i te kako obilan. Akademija mora duboko požaliti, što joj nije moguće iz materijalnih razloga potpuno udovoljavati svojoj dužnosti, kako će to razložiti i ovaj moj izvještaj.

Da se i toliko pridigla nakon poratne devalvacije nevine imovine, ima Akademija u prvom redu zahvaliti kr. ministarstvu prosvjete i narodnoj skupštini, koja je od 1. aprila prošle godine odobrila godišnju državnu pomoć od Dinara 320.000, koja je svota potpunoma utrošena samo u štampaње akademijskih izdanja. Bez ove državne subvencije ne bi se naša Akademija mogla podićiti ni sa radom u onoj mjeri, kako je to prikazano u ovom izvještaju. No međutim sve skoro akademije nauka svijeta stvorene su, a bivaju izdržavne ponajviše velikim zakladama svojih dobrotvora. Tako je to bivalo i u nas sve do pred rat, kad su akademijske zaklade reprezentovale prilične svote, koje su uložene u dobrim vrednosnim papirima odbacivale lijepe kamate, kojim se sredstvima Akademija mogla obilno služiti. Danas iznosi najveća akademijska zaklada „Glavnica dra. Grge Tuškana“ namijeđena izdavađu djela za opću naobrazbu svotu od D 312.000 s godišnjim prihodom od D 37.440, no ta svota dostaje za izdanje jednog jedinog djela od kojih 15 štampanih araka. Nasuprot pak temeljna zaklada akademijska ulo-

žena u različnim drž. i privatnim papirima daje godišni dohodak od jedva D 5000. Evo takovo je financijsko stanje Akademije, koja čeka na nove svoje narodne dobrotvore, koji će moći podignuti ovaj znanstveni naš institut na onu visinu, kakovu je zamišlao njen osnivač, veliki biskup i prosvjetitelj Strossmayer.

No ipak je Akademija sretna, što unatoč teškomu momentanomu financijskom položaju privrednog svijeta ima da nabroji niz svojih prijatelja. No prije nego uopće spomenem darovatelje sa izrazom ushićeća, osjeća se Akademija ovom prilikom najdragocjenijeg dara, što ga je primila i koji će čuvati kao svoju svetištu. To je slika Njegova Veličanstva Kralja Aleksandra I., koji je izradio akademski slikar g. prof. Vanka. Akademija je sretna, što je ovu sliku dobila na poklon od samoga uzvišenog svog vladara. Tako se izvršila jedna od velikih saña nezaboravnog osnivača Akademije, da u ovoj historijskoj svečanoj dvorani gledamo svoga kralja narodne krvi.

Prelazeći na dati izvještaj s radošću udovoljavam dužnosti spominjući dalje darovatelje Akademije. U prvomu redu napominem dar dra. Ive Babića i Slave udove Sollara od D 10.000, kojim je darom počašćena uspomena blagopokojnog zagrebačkog veletrgovca Ferdinanda Sollara. Napose su pak darovali u posebnu svrhu istraživanja našega Jadranskog mora, koja su ove godine nastavljena po Akademiji u širem opsegu, i to: D 5.000 Hrv. Eskomptna Banka; D 3.000 I. Hrv. Štedionica; po D 2.000 Gradska Štedionica u Zagrebu i Wiener Bank-Verein, hrv. podružnica u Zagrebu; D 1500: Hrv. slav. hipotek. banka; po D 1000: Centralna Banka za trgovinu, obrt i industriju d. d., Hrv. sveopća Kreditna Banka, Slavenska Banka, Jadransko osiguravajuće društvo, 'Sava' osiguravajuće društvo; po D 500: Francusko-srpska banka, Hrv. polodjelska banka, 'Croatia' osiguravajuće društvo, Ravnateljstvo eksportnog i importnog d. d., Našička tvornica tanina d. d.; sa manjim svotama u istu svrhu sjetiše se Akademije Hrvatska Banka (400 D), Dobrovoļaćka Banka (50 D), Hrv. seljačka zadružna banka (100 D), Češkoslovenska banka (100 D), Banka i mjenjačnica Maravić i Drug (100 D), Hrv. katolička banka (100 D), Leo Grivičić, veletržac u Zagrebu (150 D), 'Vardar' osig. društvo (100 D), 'Dunav' osig. društvo (300 D), Adler i Büchler u Zagrebu (50 D), Braća Frank u Zagrebu (100 D), Modern i Spitzer u Zagrebu (50 D), Udruženi radnici d. d. (250 D), g. Marko Kraševac (50 D). Ovim je prinosima omogućen nastavak istraživanja naših dalmatinskih otoka i otočića, koji su naročito u prirodoslovnom pogledu vrlo slabo ili nikako bili istraženi.

Bude li u našem privrednom svijetu i nadaće shvaćanja, da nema materijalne kulture bez duševne i obrnuto, to će ovom mišlju vođeni naši imućnici lako naći od pretičaka sredstava, kojima će moći sebi ovjekovječiti uspomenu, a narodu svome pomoći, da i u radu oko duševnog napretka pokroči uporedo s ostalim kulturnim narodima svijeta.

U godini 1924. zaključila je Akademija račune svoje ovako: Primici su iznašali D 571.304·31, a izdaci D 487.268·51, s ostatkom od 84.035·80, koji je vezan naručenim, a još neizvedenim štamparskim radnima. Od prihoda napose ističem stavku rasprodanih edicija, koja je dosegla svotu od D 60.312·93 prema D 42.720·93 u godini 1923, što znači znatan porast. U prošloj je godini rasprodano 6.070 svezaka akademjskih izdanja, a to je dobar znak, da je i potražnja akademjskih izdanja veća. Napose ističem kao primjer knjigu 8. Djela za opću naobrazbu (Maretićev Jezični savjetnik), od koje je u kratko vrijeme rasprodano 1270 primjeraka. S obzirom na opće stanje na tržištu knjiga bila je Akademija prinudena, da poviši cijene svojim knjigama, koje su i onako bile daleko ispod njihove faktične vrijednosti. Ovim je regulativnim sredstvom u gospodarstvu Akademije postignut već u prvoj polovini 1925. daleko veći prihod nego u čitavoj prošloj godini.

Prihod akademjskih nekretnina, koje se sastoje od kuće br. 6 na Trgu I, br. 6 i 4 u Šenoinoj ulici, br. 46 u Petriškoj ulici, te br. 11 na Nadbiskupskom trgu (izuzev akademjsku palaču) iznosi brutto D 139.408·10, dok su troškovi iznosili (s akademjskom palačom) D 55.408·58. Vrijednost ovih nekretnina u nabavnoj vrijednosti bileži se sa D 211.750 (K. 847.000), što bi odgovaralo u današnjem zlatnom paritetu svoti od 10,264·00. Prema tome bi dohodak nekretnina odbiv palaču bio samo 1·64%. Međutim se ove nekretnine nalaze u vrlo derutnu stanju, te će trebati temeljita popravka, da se zadrže od daljeg propadanja. Akademija je stoga odlučila, da sav eventualni veći prihod, što će ga polučiti donošenjem novog stanarinskog zakona, uloži u uzdržavanje ove nekretnosti imovine.

I Strossmayerova galerija slika dosegla je uz onu malenu pristupninu posjetilaca prihod od D 15.710·30, te možemo zabilježiti, da je u godini 1924. pohodilo galeriju 7.256 posjetnika ne ubrojivši ovamo skupne posjete različnih škola, kojih je bilo 22, i to iz najbližih (Samobor) kao i iz najudaljenijih mjesta (Veles). Međutim upravo ovaj zavod Akademije, galerija slika, ima tako mnogo

neodgodivih potreba, kao što je primjerice restauracija nekih vrijednih umjetnina, te će biti potrebne velike svote, da se ove umjetnine zaštite od propadaća. Akademija će i nadalje voditi osobitu brigu oko ove naše jedine historijske galerije, te je neno uzdržavanje bilo najvažnijom raspravom našega umjetničkog razreda. Akademija se nada, da će u tom svom nastojanju naći i kod državne vlade, kod narodnog predstavnništva kao i kod najšire javnosti obilnu potporu.

Biblioteka i arhiv naše Akademije od veoma su velike vrijednosti za naš naučni život. Zamjenom publikacija s velikim brojem svjetskih akademija i naučnih društava gomila se sveder naučni materijal, te je Akademija ozbiljno zabrinuta, kuda će i kako da smjesti ove svoje i narodne vrednote. Proširenje akademijskih prostorija u svrhe biblioteke, kao i u svrhu galerije slika postalo je tako najbližim programom.

Neka mi se još dopusti iznijeti nekoliko važnijih događaja iz života Akademije u prošloj godini.

Novu redakciju akademijskih pravila potvrdilo je po priopćenju ministra prosvjete od 9. listopada 1924. Neg. Veličanstvo kralj danom 7. listopada 1924. Istoga je dana potvrđen i izbor predsjednika dra. Manojlovića, koji je imao čast, te je kao novo izabrani predsjednik dana 20. julija prošle godine bio primljen u audijenciju od Neg. Veličanstva kralja.

Nakon što je u prošlogodišnjoj glavnoj godišnjoj skupštini uzeta s izrazom priznanja na znanje zahvala gospodarskog tajnika dra. Marka Kostrenčića, u izvanrednoj je glavnoj skupštini od 29. junija izabran na tri godine gospodarskim tajnikom pravi redovni član dr. Vale Vouk.

Akademija ima danas 8 počasnih članova, 31 redovna prava, 3 izvanredna prava i 61 dopisnih članova. U redovnoj glavnoj godišnjoj skupštini, koja je bila 25. junija o. g., izabrani su ovi novi članovi: u razredu historičko-filologičkom za izvanrednog pravog člana dosadašnji dopisni član dr. Stjepan Ivšić, sveuč. profesor u Zagrebu, a za dopisne članove dr. Lubor Niederle, sveuč. profesor u Pragu, dr. Václav Vondrák, sveuč. profesor u Brnu, i dr. Fran Fancev, ravnatelj sveuč. biblioteke u Zagrebu; u razredu filozofičko-juridičkom za članove dopisnike dr. Osvald Marijan Balzer, sveuč. profesor u Lavovu, i dr. Ladislav Polić, narodni poslanik i sveuč. prof. i. s., a u razredu matematičko-prirodoslovnom za člana dopisnika Conte Henri Napoleon

Bégouen, sveuč. profesor u Toulousi. Smréu je izgubila Akademija člana dopisnika Josipa Gelcicha, umir. profesora u Trstu, kojemu će zadržati trajnu uspomenu.

Akademija je po svojim predstavnicima bila zastupana kod svih državnih svečanosti, kao i na znatnijim priredbama kulturnih društava. Naročito je bila zastupana po svom predsjedniku kod državne svečanosti ustoličenja patrijarha u Peći, te na sjednicama Internacionalne Unije Akademija u Bruselu, koje su se držale prošloga mjeseca.

Konačno mogu s radošću izvjestiti i o zaključku Akademije, da u svojem domu osnuje „Strossmayerov muzej“. Akademija posjeduje iz ostavštine svoga osnivača lijepih uspomena kao radnu sobu, koja je bila svojedobno postavljena u galeriji slikâ, mnoge zanimljive predmete i slike, uspomene iz biskupova života, a i mnoga originalna pisma. Akademija je odlučila, da uredi osobitu dvoranu, koja će biti posvećena jedino njegovoj uspomeni. Akademija se nada, da će i naša javnost pridonijeti darove, vrijedne, da se nadu u ovom Strossmayerovu muzeju relikvija. Kako se ove godine približava čas podignuća Strossmayerova spomenika, nastojat će Akademija, da i ona uzveliča ovaj dan otvorenem Strossmayerova muzeja, što će biti ujedno i novim zavjetom, da će Akademija, cijeneći uspomenu svoga osnivača, još u punijoj mjeri nastojati da vrši one uzvišene zadatke u širenju i negovađu nauke i umjetnosti, koje joj je on namijenio.

Račun prihoda i rashoda

za godinu 1924.

Tek. broj	A. Prihod	Svota	
		Din	p
1.	Državna pomoć	290.000	—
2.	Prihod od kuća (brutto)	139.408	10
3.	Prodaja knjiga	60.312	93
4.	Prihod od galerije slika	15.710	30
5.	Darovi i različni kamati	65.672	98
Ukupno . . .		571.304	31

Tek. broj	B. Rashod.	Svota	
		Din	p
1.	Uprava	46.184	58
2.	Akademijaska palača	27.040	73
3.	Knjižnica i arhiv	12.641	10
4.	Galerija slika	11.974	—
5.	Kuće	28.367	75
6.	Izdavanje knjiga	300.830	70
7.	Subvencije i vanredni izdaci, te različno . . .	60.229	65
Ukupno . . .		487.268	51
Ostatak		84.035	80
Sveukupno . . .		571.304	31

Pregledali i našli u redu.

Zagreb, 2. maja 1925.

Za nadzorni odbor:

Dr. V. Varičak, v. r.

Dr. S. Hondl, v. r.

PREGLED O ZAKLADAMA I GLAVNICAMA JUGOSLAVENSKJE

Zaklada ili glavnica		Stanje glav- nice krajem 1923.		Stanje glav- nice krajem 1924.	
		D	p	D	p
1.	Temeljna zaklada akademije	223.803	67	—	—
2.	Zaklada za osnutak umjetničkoga razreda	38.950	02	—	—
3.	Glavnica za izdavanje djela za opću naobrazbu	—	—	18.600	—
4.	Glavnica Dra. F. Račkoga	—	—	8.500	—
5.	Glavnica Dra. T. Smičiklase	—	—	9.500	—
6.	Glavnica Julija Bubanovića	—	—	24.000	—
7.	Stip. zaklada Dra. Neumanna	—	—	30.000 ug. kr.	—
8.	Glavnica generala M. pl. Czerljena	—	—	fr. 63.000 D 19.635	—
9.	Glavnica za Strossmayerov spomenik	—	—	2.659	50
10.	Glavnica dobrotvora X.	—	—	5.000	—
11.	Glavnica baruna P. Turkovića	—	—	10.000	—
12.	Stip. zaklada Pavla grof. Pejačevich	—	—	7.500	—
13.	Stip. zaklada Alvine grof. Pejačevich	—	—	7.500	—
14.	Legat pok. župnika Stojanovića	—	—	1.870	82
15.	Glavnica Dra. N. pl. Tomašića	—	—	nom. 46.250	—
16.	Legat Dra. Bakarčića	—	—	58.288	19
17.	Ostavina Dra. Tuškana	—	—	312.337	25
18.	Zaklada Strossmayerova za galeriju slika	—	—	—	—

Pregledali i
Zagreb, 2.

Za nadzor-

Dr. Vladimir Varićak, v. r.

AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI ZA GODINU 1924.

Kako je glav- nica uložena	Prihod te- čajem godine 1923.		Staće pri- hoda krajem 1923.		Bilješka.
	D	p	D	p	
{ u državnim i pri- vatnim papirima te založnicama	—	—	—	—	{ Glavnicom upravlja Računo- vodstvo delegacije Min. Fin. u Zagrebu.
	5	22	42	80	
U drž. pap., 4%, založ. i ulož. Praštedione	9.420	08	9.510	40	Natječaj se objavljuje u Letopisu
Zal. Prašt. i Esk. B. zaduž. gr. Zagreba	1.267	95	5.072	29	{ Za potporu hist. i filol. radova
Dionice Praštedione i založ. Hipotek. B.	1.619	11	2.281	08	
Dionice Praštedione	1.416	72	2.273	30	Nagrada za učenje ruskoga jezika
4 ⁰ / ₀ ug. rente	—	—	—	55	
Založ. Prašt. i Esk. B. zaduž. g. Zag. i Sofije, ratni zajam	3.014	13	17.251	72	Za hrv. biografski rječnik
Uložnica Pra- štedione	333	12	3.028	62	
4 ⁰ / ₀ ug. rente	—	—	—	—	
7 ⁰ / ₀ invest. zajam	942	92	4.163	94	Potpora financijskih i polit. ekonomskih djela
{ 4 ⁰ / ₀ zadužnice grada Beča	48	19	414	81	Zaduž. izrijebane te glavnica iznosi Din 35'60
	3	10	3	10	Zaduž. izrijebane te glavnica iznosi sada Din 36'—.
Uložnica Pra- štedione	331	18	2.202	—	Za posebnu svrhu
Dionice Hipotek. banke	5.529	51	6.900	27	Za izučavanje hrv. jezika i historije
Uložnice Prašted.	7.204	38	65.492	57	Namijeđeno djelima za opću naobrazbu
Uložnice Posav. šted. i dion. pol. banke	52.398	04	52.398	04	Namijeđeno djelima za opću naobrazbu
	—	—	—	—	Zaklada sadržana pod 1.

našli u redu.

maja 1925.

ni odbor:

Dr. Stanko Hondl, v. r.

* Ta je svota u uložnoj knjižici, koja se nalazi kod Jugoslavenske akademije.

Izvještaj književnoga tajnika dra. Đure Körblera.

o radu Akademije od glavne skupštine za godinu 1923. pa do glavne skupštine za godinu 1924. dne 25. junija 1925.

O književnom radu Jugoslavenske akademije od posljednje glavne skupštine do danas čast mi je izvijestiti ovo:

U razrednim sjednicama primljene su ove rasprave i prilozi:

I. Za publikacije razreda historičko-filologičkoga:

a) za „Rad“: Banović Stjepan, Otmica Abegzade u našim narodnim pjesmama; Matić Tomo dr., Hrvatski književnici mletačke Dalmacije i život njihova doba; Musić August dr., Slovensko *le*.

b) za „Građu za povijest književnosti hrvatske“: Banović Stjepan, Anakreotski trag Vrazovu epigramu „Svakom svoje“; Matić Tomo dr., Došenova „Jeka planine“; Urlić Šime, Nekoliko priloga biografiji Dinka Račine; isti, Ko je bio Marko Lila; isti, Nešto o podrijetlu Mara Battitora, priređivača prvoga izdanja Čubranovićeve Jedupke.

c) za „Starine“: Borković Janko dr., Prijepisi nekih natpisa i dokumenata iz arhiva vatikanskoga i propagandina; Premrou M., Blaž Mandevi, ninski vladika od 26./VIII. 1602. do 26./VIII. 1645.

d) za spomenknigu „Tisućgodišnoj uspomeni hrvatskoga kraljevstva 1925. godine: Bulić Fran dr., Starine iz narodne dinastije; Hauptmann Ludmil dr., Prihod Hrvatov; isti, Politički prevrati među Slavenima od svršetka šestoga do polovine devetoga stoljeća; isti, O korutanskim Hrvatima; Ivčević Ćiril arh. Arhitektura za narodne dinastije; Ivšić Stjepan dr., Glagolska literatura za narodne dinastije; Klaić Vjekoslav dr., Dva slovenska učenaka o starijoj historiji Hrvatske do godine 1102.; Mažuranić Vladimir, Južni Slaveni u islamskom svijetu; Radojčić Nikola dr., Srpska historija o hrvatskoj dinastiji; Srebrnić Josip dr., Papež Ivan X. in Slaveni.

e) za „Letopis“: Rešetar Milan dr., Pero Budmani (nekrolog).

II. Za publikacije razreda filozofičko-juridičkoga:

za „Letopis“: Božitković Juraj dr., Život i filozofski rad fra. Bartula Ribarovića (1724.—1781.).

III. Za publikacije razreda matematičko-prirodoslovnoga:

a) za „Rad“: Bubnov N. M. dr., Postanak savremenog načina pisanja brojki i cifara; Ivanić Momčilo dr., Ispitivanja o slobodnim i parazitskim amebama; Kenk Roman dr., *Dendrocoelides spelaea* n. sp., nov jamski triklad (*Turbellaria tricladata*) iz Slovenije; Pevalek Ivo dr., Geobotanička i algološka istraživanja cretova u Hrvatskoj i Sloveniji; Varićak Vladimir dr., U povodu državnog izdanja Boškovićeve djela „*Theoria philosophiae naturalis*“; isti, O predočivanju distancâ.

b) kao posebno djelo: Hirtz Miroslav dr., Rječnik herpetologije.

Unatoč još uvijek slabim dohocima, što ih ima zajedno s državnom potporom, za godinu 1923. izdala je Akademija, s golemim troškom, ove publikacije: dvije knjige „Rada“, jednu (229.) razreda historičko-filologičkoga i filozofičko-juridičkoga, a drugu (230.) razreda matematičko-prirodoslovnoga, zatim 39. svezak „Rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika“, (od riječi „ondje“ do riječi „osobit“), 15 štampanih tabaka, drugu polovinu 25. sveska „Zbornika za narodni život i običaje južnih Slavena“, 15. svezak zbornika „Prirodoslovna istraživanja“, 35. svezak „Ljetopisa Jugoslavenske akademije za 1923. godinu“, „Izješća o raspravama matematičko-prirodoslovnoga razreda za godinu 1923. i 1924., svezak 19./20.“, pa dva sveska „Zbornika međumurskih narodnih popijevaka“ (1. svezak svjetovne, 2. svezak crkvene popijevke). Da li svezak zbornika „*Monumenta Slavorum meridionalium*“ s bračkim statutom, što ga je odavno bio spremio za štampanje član dopisnik dr. Karlo Kadlec, univerzitetski profesor u Pragu, pa novo izdanje Đurđevićevih (Giorgi) pjesama u obradi redovnoga pravoga člana dra. Milana Rešetara, od kojega se velik dio dosada štampao, nije se mogao nastaviti ove godine, da i ne pominem napose još nekih zbornika, kakovi su, na pr., „Starine“ ili „Grada za povijest književnosti hrvatske“, koji se uz najbolju volju uprave i čitave Akademije i unatoč obilatu materijalu, spremlenu za štampanje, ne mogu izdati zbog nedostatka novaca.

Unatoč slabim prihodima Akademija je 1924. godine dala potpore ovim svojim članovima: 3000 dinara arh. Ćirilju Ivekoviću, da, putujući s đacima po sjevernoj Dalmaciji, istraži „poľanice“ u okolini Šibenika; 2000 dinara dru. Marku Kostrenčiću, a 5000 dinara dru. Vale Vouku, da mogu zastupati Akademiju kod prvoga kongresa slavenskih geografa i etnografa u Pragu.

Pomoćni zavodi Akademije.

1. U 1924. godini ponovila se zamjena knižâ s više naučnih društava, s kojima je Akademija bila u vezi prije rata. Od novih veza za zamjenu knižâ odobrena je zamjena s Komenskijevom kniževuom zadrugom u Bratislavi, sa znanstvenim društvom za humanističke nauke u Ljubljani, s makedonskim naučnim institutom u Sofiji i s institutom za slavističke nauke u Parizu. K tomu je biblioteka dobila na dar od člana dopisnika Janka Barlè a više prigodnih latinskib spisa iz ostave nekadašnjega kanonika Frañe Milašinovića, poznatoga lat. pjesnika.

2. Arhivu Akademije poklonili su u 1924. godini: član dopisnik Janko Barlè tri sveska svojih prijepisa vizitacija kano-ničkih iz 17. stoljeća; član dopisnik Vlado je Dukat: a) nekoliko listova rukopisa Filipovića-Heldentalskoga; b) nekoliko listova Korajčevih rukopisa; računarski savjetnik Antun Kisić jednu lekarušu; redovni pravi član Vladimir Mažuranić rukopisnu studiju Andreja Iv. Pavlovića o Ivanu Mažuraniću; redovni pravi član arh. Ćiril Iveković dio štampanoga glagolskog misala s ostrva Dugoga s rukopisnim glagolskim bilješkama.

2. Strossmayerova galerija slikâ dobila je na dar od dra. Iva Zuccona, velikoga župana oblasti zagrebačke, sliku „Licitarsko srce“ slikara Slavka Tomerlina, a od gđe. Slave udove Solarice „Panneau décoratif“, što ga je izradio redovni pravi član akademije prof. Bela Csikos. Mimo to i 1924. godine restaurirano je više slika, koliko je bilo najpotrebnije, a restauracije, kao i dosada, uspješno je izvršio prof. Ferdo Goglia.

* * *

Rasprava redovnoga pravoga člana dra. Dragutina Gorjanovića „Hrana i čeljusni zglobovi fosilnog i recentnoga čovjeka“ u njemačkom se prijevodu priopćila u „Izvjescima matematičko-prirodoslovnoga razreda“ od ove godine, a hrvatski original štampat će se u ovogodišnjem „Radu“ razreda matematičko-prirodoslovnoga.